

hánh kinh

NGUYỄN - SƠN

D-QUAN BỒI-LINH
HỘI-THÁNH TIN-LÀNH
VIỆT - NAM

ĐỌC TRONG SỐ NÀY:

VAI TRÒ THANH - NIÊN TIN - LÀNH * NỬA GIỜ VỚI HAI
NGƯỜI ANH CẢ * KHI SỰ CUỐI CÙNG ĐẾN * NHỮNG ĐƯỜNG
VẠCH TRONG KHÔNG GIAN * CHÚA BIẾT TÔI * NGƯỜI LÃNH
ĐẠO * TỪ CẢI-TỔ HÌNH THỨC ĐẾN CÁCH-MẠNG NỘI-TÂM *
TAI-HẠI CHẠY THEO * BÀI CA HY-VỌNG * ĐƯỢC CỨU
KHỎI SỰ NGUY-HIỂM * THANH - NIÊN VỚI CÁC TỔ-CHỨC
CỦA HỘI-THÁNH * *Thơ*: TÌM VỀ CHÂN CHÚA - KÊU
CẦU - MẮT CHÚA - CA-THƯƠNG * TIN-TỨC HỘI-THÁNH *
HÌNH ẢNH BUỔI THU - HÌNH CỦA CA ĐOÀN THANH-NIÊN
THỬ-ĐỘ.

366

THÁNG BẢY

1969

đặc-biệt
THANH-NIÊN

THƯ VIỆN CƠ ĐỐC – Christian Library

Địa chỉ: R3-84 Hưng Gia 1, P. Tân Phong, Q. 7, TP. Hồ Chí Minh

SĐT: (+84-28) 5410.9708 - Email: info@VNChristianLib.org

Website: thuviencodoc.org

QUY ĐỊNH SỬ DỤNG TÀI LIỆU SỐ TẠI TRANG WEB THUVIENCODOC.ORG

1/ Tài liệu số được lưu trữ và cung cấp tại website *thuviencodoc.org* do Thư Viện Cơ Đốc quản lý theo quy định pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ.

Quy trình số hóa và sử dụng các tài liệu số của Thư Viện Cơ Đốc luôn tuân thủ nghiêm ngặt pháp luật Việt Nam về quyền sở hữu trí tuệ.

2/ Tài liệu số truy cập từ website *thuviencodoc.org* gồm phần lớn là những tài liệu được số hóa từ các đầu sách sẵn có trong Thư Viện Cơ Đốc (*từ nguồn tự bổ sung, từ nguồn cho, tặng của các tác giả, Bạn đọc khắp nơi*) và từ nguồn do Thư Viện Cơ Đốc sưu tầm.

- Việc tái sử dụng phi thương mại các tài liệu số từ website *thuviencodoc.org* với mục đích đọc hiểu, học tập hoặc sử dụng để nghiên cứu khoa học là miễn phí. Bạn đọc được tự do sử dụng và phải tự chịu trách nhiệm pháp lý trong khuôn khổ pháp luật Việt Nam khi thực hiện các công việc liên quan về sở hữu trí tuệ. Việc trích dẫn các nội dung trong các tài liệu số này, cần ghi rõ nguồn trích dẫn từ '*thuviencodoc.org*'.

- Việc tái sử dụng với mục đích thương mại đối với bất kỳ một phần trong mỗi tài liệu, một phần hoặc toàn bộ tài liệu số từ website *thuviencodoc.org* phải được sự đồng ý bằng văn bản chính thức của người có thẩm quyền của Thư Viện Cơ Đốc. Thư Viện Cơ Đốc không chịu trách nhiệm với bất kỳ thiệt hại, tổn thất nào của bên thứ ba có liên quan dưới bất kỳ hình thức nào đến các tài liệu số từ website *thuviencodoc.org*.

3/ Điều kiện để sử dụng các tài liệu số của Thư Viện Cơ Đốc là tuân thủ theo yêu cầu của pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ. Trường hợp tái sử dụng thương mại hoặc phi thương mại tại một quốc gia khác, cần tuân thủ theo luật pháp về sở hữu trí tuệ của quốc gia đó.

4/ Người sử dụng tài liệu số cam kết tuân thủ các điều kiện sử dụng trên, cũng như tuân thủ theo pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ. Trường hợp không tuân thủ, phải tự chịu trách nhiệm trước pháp luật Việt Nam về vi phạm của mình.

hạnh kính

NGUYỄN - SƠN

HỘI-QUAN BỒI-LINH
HỘI-THÁNH TIN-LÀNH
VIỆT - NAM

ĐỌC TRONG SỐ NÀY:

VAI TRÒ THANH - NIÊN TIN - LÀNH * NỬA GIỜ VỚI HAI
NGƯỜI ANH CẢ * KHI SỰ CUỐI CÙNG ĐẾN * NHỮNG ĐƯỜNG
VẠCH TRONG KHÔNG GIAN * CHÚA BIẾT TÔI * NGƯỜI LÃNH
ĐẠO * TỪ CẢI-TỔ HÌNH THỨC ĐẾN CÁCH-MẠNG NỘI-TÂM *
TAI-HẠI CHẠY THEO * BÀI CA HY-VỌNG * ĐƯỢC CỨU
KHỎI SỰ NGUY-HIỂM * THANH - NIÊN VỚI CÁC TỔ-CHỨC
CỦA HỘI-THÁNH * *Thơ*: TÌM VỀ CHÂN CHÚA - KÊU
CẦU - MẮT CHÚA - CA-THƯƠNG * TIN-TỨC HỘI-THÁNH *
HÌNH ẢNH BUỔI THU - HÌNH CỦA CA ĐOÀN THANH-NIÊN
THỬ-ĐỘ.

366

THÁNG BẢY

1969

đặc-biệt
THANH-NIÊN

THẦN HỢU

Đừng sợ, vì ta ở với ngươi; chớ kinh-khiếp vì ta là Đức Chúa Trời ngươi! Ta sẽ bổ sức cho ngươi; phải, ta sẽ giúp đỡ ngươi, lấy tay hữu công-bình ta mà nâng-đỡ ngươi.

(Ê-sai 4: 10)

Đức Chúa Trời hằng sống là nơi ở của ngươi; ở dưới cánh tay đời đời của Ngài có nơi trú-ân.

(Phục-truyền 33: 27)

Chúa phán rằng: Ân điển ta đủ cho ngươi rồi, vì sức mạnh của ta nên trọn-vẹn trong sự yếu đuối. *Phao-lô đáp lại:* Vậy, tôi sẽ rất vui lòng khoe mình về sự yếu-đuối tôi, hầu cho sức mạnh của Đấng Christ ở trong tôi.

(II Cô-rinh-tô 12: 9)

thánh kinh *nguyệt san*

CƠ - QUAN BỒI - LINH
HỘI-THÁNH TIN-LÀNH

TÒA-SOẠN VÀ QUẢN-LÝ
14 Hồng-Bàng, Saigon 5
Hộp thư 329, Saigon

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút
MỤC-SƯ ĐOÀN-VĂN-MIẾNG

Tổng Thư-ký Tòa-soạn
MỤC-SƯ NGUYỄN-THANH-HÀNG

Quản-ly
MỤC-SƯ LƯU-VĂN-MÃO

LỆ MUA BÁO

Một năm 12 số : 150 đồng
Một số : 15 đồng

Xã thuyết

THANH-NIÊN

TRONG những năm gần đây, các nhà chính-trị, đạo-đức, tôn-giáo đã tốn rất nhiều công-phu, giấy mực để nói và viết về thanh-niên.

Không nói về thanh-niên sao được, vì bất cứ xứ nào, thanh-niên cũng chiếm đa số và gia-tăng một cách kinh-khủng. Theo văn-phòng kiểm-tra tại Hoa-kỳ thì từ năm 1950-1960, số thanh-niên gia-tăng 25 phần trăm, từ 1960-1970 sẽ tăng lên đến 50 phần trăm.

Chúng ta phải nhận rằng: «Ngày mai thuộc về thanh-niên của ngày nay. Một thanh-niên ngày nay là một lãnh-tụ của ngày mai.» Thời thanh-niên được gọi là mùa xuân của cuộc đời. Hễ điều gì đã làm trong mùa xuân sẽ quyết-định sự vinh-quang của mùa hạ, sự phong-phú của mùa thu và sự cung-cấp của mùa đông. Thời thanh-niên cũng được gọi là buổi mai của cuộc đời.

Có lắm bậc vĩ-nhân đã được Chúa trọng-dụng từ khi còn là thanh-niên. Trong Kinh-thánh có Giô-sép, Đa-vít, Đa-ni-ên, còn trong lịch-sử Hội-Thánh có Spurgeon, Moody. Những người đó đều bắt đầu phục-vụ Chúa trước khi đến 20 tuổi.

Ông J.O. Percy ở Mỹ đã kiểm-điem trong số 709 giáo-sĩ thì 17 phần trăm

được kêu-gọi khi còn là thiếu-nhi, 45 phần trăm được kêu-gọi khi là thanh-niên và 38 phần trăm được kêu-gọi khi đã trưởng thành.

Ông Tom Rees ở Anh nói rằng, theo ông kiểm-điem thì 75 phần trăm người nhận Chúa trước năm 14 tuổi, 20 phần trăm người nhận Chúa trước năm 21 tuổi, và chỉ có 5 phần trăm người nhận Chúa sau 21 tuổi.

Giáo-sĩ Hudson Taylor ở Trung hoa đã viết: «Nếu chúng ta nghĩ rằng thanh-niên nam nữ còn nhỏ quá để lo về linh-hồn, thì thật chúng ta đã sai-lầm. Không có lúc nào trong một đời sống có khả năng lớn-lao hơn về sự sùng-kính, nếu không phải lúc mà nơi sâu-thẳm của tâm lòng được mở ra cho tình yêu của Đấng Christ.

Nhưng nếu muốn chiếm-hữu thanh-niên để hướng-dẫn họ trên đường đạo-đức, không phải là một việc dễ, trái lại là một việc rất khó. Đó là lý-do mà Hội-thánh của chúng ta đã mất nhiều thanh-niên. Bất cứ chi-hội nào cũng có rất nhiều nhi-đồng, song rất ít thanh-niên. Thanh-niên là lứa tuổi rất khó hướng-dẫn và giữ-gìn. Tại sao chúng ta rất ít thành-công trong sự hướng-dẫn và giữ-gìn thanh-niên?

Đành rằng phân-tích và công-kích thì dễ, còn xây-dựng mới khó. Tuy nhiên, chúng ta cũng cần ghi lại đây đề tự kiểm-điểm. Một là tại các bậc phụ-huynh đã chèn-mảng giáo-dục lời Chúa cho con em, nhất là không có gia-đình lễ-bái. Hai là thì giờ của trường Chúa-nhật quá ngắn mà chúng ta lại chưa xữ-dụng đúng mức để giáo-dục mọi tầng-lớp tín-đồ, nhất là thanh thiếu-nhi. Ba là luật cung-cầu không quân-bình, thanh-niên đòi-hỏi rất nhiều mà Hội-thánh không đủ khả-năng để thoả-mãn họ. Điều này một phần lớn do hoàn-cảnh gây nên, tôi muốn nói về chiến tranh vậy.

Chúng ta là những người từ 45 tuổi trở lên đều cảm thương thanh-niên trong thế-hệ này. Họ được sanh ra và lớn dần lên trong máu lửa, sống vất-vả cơ-cực, học-hành dở-dang, mới vừa 18 tuổi đã phải tập-luyện quân-sự, xông-pha nơi chiến-trường để rồi bị tật bệnh và chết. Họ bị dẫn-vật, giày-vò bằng đủ cách. Tình-trạng đó làm cho đa số thanh-niên hoang-mang, tuyệt-vọng rồi sinh ra liêu-linh, luông-tuồng.

Chúng ta phải làm chi để cứu-vãn tình-trạng đó? 1. — Chính-đốn lại sự thờ-phượng trong gia-đình. Gia-đình là một nhà thờ nhỏ, mà mục-sư là ông chủ hoặc bà chủ của gia-đình ấy. Giờ thờ-phượng mỗi buổi tối cũng gọi là gia-đình lễ-bái không thể nào bỏ qua.

Phao-lô đã viết cho Ti-mô-thê như vậy: «Ta cũng nhớ đến đức-tin thành-thật của con, là đức-tin trước đã ở trong Lô-ít bà ngoại con, và ở trong Ô-nít mẹ con, ta chắc rằng nay cũng ở trong con nữa... Về phần con, hãy đứng vững trong những sự con đã đem lòng tin chắc mà học và nhân lấy, và biết con đã học những điều đó với ai» (II Tim. 1:5; 3:14). Chắc Phao-lô muốn nói Ti-mô-thê đã học với mẹ và bà ngoại cũng như học với ông (II Tim. 3:10).

2. — Chính-đốn trường Chúa-nhật. Nếu không kể một số chi-hội có lớp dạy đạo cho thiếu-nhi vào mỗi thứ tư hoặc thứ năm của tuần lễ, thì suốt bảy ngày chúng

ta chỉ dạy đạo cho họ 1 giờ hay 45 phút. Nhưng trong thì-giờ ngắn-ngủi đó, các học-viên chưa hưởng được lợi-ích bao nhiêu. Đó là vì thiếu giáo-viên, và giáo-viên chưa được huấn-luyện đúng mức. Vậy chúng ta phải cố-gắng đến mức tối-đa để trường Chúa-nhật sẽ trở nên một cơ-quan làm nguồn phước cho Hội-thánh nói chung và cho thanh thiếu-nhi nói riêng.

3. — Tận-dụng trường văn-hóa bậc sơ-học, tiểu-học và trung-học. Các trường văn-hóa của Hội-thánh đang có là một phương-tiện Chúa đặt trong tay của chúng ta. Nếu chúng ta biết tận-dụng các trường ấy, thì sự kết-quả sẽ không nhỏ, không ít đâu.

Trong một xứ bị 20 năm chiến-tranh thì hầu hết phụ-huynh, vì sanh kế phải đi sớm về tối, không còn thì giờ và nghị-lực nào để giáo-dục con em mình. Họ gần như giao-phó tất cả việc đó cho nhà trường. Và lại, con trẻ từ lúc mới sanh cho đến khi được 6 tuổi thì gần-gũi gia-đình, hoàn-toàn chịu ảnh-hưởng của gia-đình. Nhưng từ khi được 6 tuổi cho đến lúc thành-nhơn thì lần lần xa gia-đình mà bắt đầu gần-gũi với nhà trường và chịu ảnh-hưởng của nhà trường. Đó là chưa kể những phụ-huynh học-sinh phải gởi con em đi xa. Vậy chúng ta hãy chụp lấy cơ-hội này mà thi-hành câu châm-ngôn: «Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo; dầu khi nó trở về già, cũng không hề lìa khỏi đó» (Châm 22:6).

4. — Âm-nhạc. Thanh-niên nào cũng thích đàn và hát, nên chúng ta hãy lợi-dụng sở-thích ấy để lôi-cuốn và hướng-dẫn họ. Ca đoàn thanh-niên Thủ-đô đã thành-lập và cũng đã thành-công. Nhưng chưa đủ, vì đó mới là muôn một của nhu-cầu. Vậy chúng ta hãy tận-tâm ủng-hộ anh-ìh niên trong chương trình ca nhạc thánh.

5. — Trại hè. Ngoài ra các cuộc họp bạn bồi-linh cho thanh-niên, chúng ta cần tổ-chức trại hè cho họ. Tổ-chức đúng, trại hè sẽ đem lại lợi-ích cho thanh-niên cả phần thể-dục, trí-dục và đức-dục. Dầu

chưa đủ phương tiện và khả năng, chúng ta hãy tùy cơ-hội giúp thanh-niên tổ chức trại hè.

Nếu chúng ta tận-dụng khả-năng, ân-tử, phương-tiện, thì giờ để rèn-luyện cho thanh-niên có một đức-tin vững-mạnh, có một chiều-hướng thiên-thượng, thì dầu khi phải thi-hành bổn-phận công-dân, đồng-thời họ sẽ thi-hành chức-vụ chứng-nhân của Chúa tại đơn vị mà mình phục-vụ để đưa bạn đồng-đội trở về cùng Ngài.

Thanh-niên với mộng và trời :
« Ta dày chính-phục hoàn-toàn thế-gian. »

Tay cầm gươm bén hiên ngang
Nhưng rồi gươm gãy, mộng tan, hết đời.

Thanh-niên với mộng cứu người :
« Christ là Chúa cả đất trời, vạn dân »
Tay cầm thập giá cao nâng
Lần theo những lối mộng xuân dẫu diu.

Tạm dịch bài thơ tiếng Anh của tác-giả vô-danh.
TKNS

Vai-trò của Thanh-niên

Tin-Lành

NHỮNG ngày biến cố đau thương nhất của xứ sở đã qua rồi, nhưng hình ảnh của nó vẫn còn ghi lại nhiều dấu tích đồ vỡ tang tóc cho đồng bào ta nói chung và Hội-thánh nói riêng.

Về Hội-thánh, các đoàn-thể Thanh-niên từ bốn phương trời trên chiến trường thuộc-linh, nhiều bạn thanh-niên đã hy-sinh, can-dảm, giữ được đức-tin để phục-sự Chúa và đồng bào, song cũng có nhiều thanh-niên khác lại bị ngã gục trước sức tấn công vũ bão của tội-lỗi, thế gian và ma quỷ cách đau đớn và tuyệt vọng, vì họ không cầm giữ được đức-tin, không có sức chịu đựng và can-dảm.

Từ chiến trường thuộc xác, đến chiến trường thuộc-linh thanh-niên luôn được trọng dụng từ trong gia-đình cũng như ngoài xã-hội, vì lẽ thanh-niên là tường cột, là sức mạnh và là tiền đồ của Tổ-quốc và Hội-Thánh.

Ngày nay thanh-niên phải đương đầu để gánh vác những công việc quan-hệ và rất nặng nề trong Quốc-gia cũng như trong Hội-Thánh. Vì vậy, Thanh-niên không thể hờ hững làm kẻ bàng quan trước lịch-sử của dân-tộc và của Giáo-hội, thanh-niên hãy xung phong vào mọi lãnh vực để xứng đáng với danh hiệu Thanh-niên của Đấng Christ.

Có như vậy Thanh-niên mới ý thức được chính vai trò mình ở hiện tại.

Giữa đời tội ác đang lên, hằng ngày có biết bao sanh linh rơi vào cõi chết đời đời, lại « vì có tội ác thêm lên, mà lòng yêu mến Chúa của phần nhiều người sẽ nguội lặn » (Mát 24:12).

Chúng ta hãy đứng lên ! trông đợi Chúa và nhận lấy trách nhiệm của trên đối với Chúa, dưới đối với đồng bào hư mất. Để cùng với tất-cả tín-hữu đầy mạnh công cuộc Truyền-đạo sâu rộng ngõ hầu đưa-dắt mười triệu linh-hồn đồng-bào ruột thịt chúng ta đến tôn thờ Cứu Chúa Jêsus-Christ trước ngày tái-lâm vinh-hiễn của Ngài.]]

Mục-sư DƯƠNG-THẠNH
Nguyên Tổng Đoàn-Trưởng Thanh-Niên

$\frac{1}{2}$ GIỜ

VỚI HAI

NGƯỜI

ANH CẢ

N GAY sau khi được các Đại-biểu của các Ban Thanh-niên toàn quốc bỏ phiếu tín-nhiệm, tôi đã quyết-định làm điều mà tôi cũng như đại-đa-số các Ban Thanh-niên nam-nữ đang khao-khát. Tôi đã họp ngay với Ban Trị-Sự Tổng Đoàn Thanh-niên đưa ra thảo-luận chương-trình hoạt-động. Chúng tôi đã đồng ý với nhau là đặt mục-tiêu cho tất cả mọi hoạt-động là «Tất Cả Cho Người Chưa Được Cứu-Rỗi». Sau khi quyết-định một số công-việc sẽ thực-hiện lần lần, tôi cảm thấy cần phải gặp ngay Hai Người Anh Cả là Nhị Vị Hội-Trưởng Việt-Nam và Giáo-Sĩ, đề đích thân tìm-hiểu lập-trường và đường-lối của Nhị Vị đối với Thanh-niên như thế nào; cũng như tìm hiểu xem sự ủng-hộ Thanh-niên của Nhị vị đến mức-độ nào.

Trước hết chúng tôi xin gặp người Anh Cả Thomas Stebbins vào lúc 8 giờ sáng ngày thứ hai 26-5-1969. Cùng đi với tôi có anh Hồ-văn-Mát, Tổng-thủ-Quỹ của Tổng-Đoàn Thanh-niên. Cuộc họp diễn ra trong bầu không-khí thân-mật, cởi-mở và rất thẳng-thắn.

Thay cho toàn-thể các Ban Thanh-niên trên toàn quốc, tôi đã trình-bày một số vấn-đề nhằm xây-dựng Thanh-niên:

1) Tìm mọi cách để có học-bằng gọi Thanh-niên, sinh-viên du-học về mọi ngành, ưu-tiên là Thần-đạo.

2) Thỉnh-thoảng cử phái-đoàn đại-diện Thanh-niên toàn quốc xuất-ngoại đề nghiên-cứu, học-hỏi và làm chứng về Thanh-niên của Hội-thánh nhà với các Hội-thánh nước Bạn.

3) Tìm mọi cách cò-động làm lưu-học-xá cho học-sinh và sinh-viên Tin-Lành.

Ngoài ra chúng tôi còn thảo-luận về một số vấn-đề quan-trọng khác đề củng-cố và xây-dựng Tổng-Đoàn Thanh-niên.

Mục-sư Hội-Trưởng Giáo-sĩ đã hoàn-toàn đồng ý về mọi điểm mà chúng tôi đề ra và hứa sẽ liên-lạc mật-thiết đề yểm-trợ Thanh-niên. Ông Hội-Trưởng Truyền-Giáo cũng cho hay là sẽ cử một Giáo-sĩ để hiệp-tác với Tổng-đoàn lo cho Thanh-niên. Chúng tôi tỏ lòng hoan-nghinh điều này; tuy nhiên, chúng tôi cũng đã thẳng-thắn bày-tỏ lập-trường của mình rằng chúng tôi hết lòng hoan-nghinh mọi sự cộng-tác trên căn-bản hoàn-toàn với tinh bạn, ngoài ra thanh-niên chúng tôi không thích và không chấp-nhận bất cứ một hình-thức nào khác hơn tinh-thần những người bạn. Về điểm này người Anh Cả Thomas cũng hoàn-toàn đồng ý và kêu-gọi sự hiệp-tác chân-thành để san bằng những hố hiều-lắm, thiếu hòa-khí.

Cuối cùng, người Anh Cả Thomas cho chúng tôi hay đường-lối hoạt-động

với tư-cách một Hội-trưởng của Ông dựa trên 3 yếu-tố căn-bản:

1. Thông-cảm
2. Hợp-tác và
3. Dâng hiến.

Người Anh Cả mà chúng tôi xin gặp sau là Mục-sư Hội-Trưởng Đoàn-văn-Miêng. Chúng tôi cũng trình-bày chương-trình hoạt-động và nguyện-vọng của toàn-thể Thanh-niên như đã trình-bày với người Anh Cả Thomas. Chúng tôi còn trình-bày thêm một vài ý-kiến nữa về việc xây-dựng tương-lai cho Thanh-niên và về việc tổ-chức những Đại-hội Thanh-niên. Khi điều-kiện cho phép thì Hội-đồng của Tổng-đoàn Thanh-niên sẽ nhóm riêng hẳn với Đại-Hội-đồng Tổng-liên-hội. Khi điều-kiện tài-chính cho phép thì tất cả các Đoàn và Tổng-Đoàn Thanh-niên sẽ ra riêng để hoạt-động trọn thì giờ cho Thanh-niên.

Tất cả những ý-kiến trên đã được Người Anh Cả Mục-sư Hội-Trưởng Đoàn-văn-Miêng ủng-hộ và cho biết Ông cũng thấy cần phải có được như vậy.

Đường-lối đã rõ-ràng, vấn-đề đặt ra một cách thẳng-thắn và dứt-khoát. Nguyện-vọng của toàn-thể thanh-niên nam-nữ chúng ta đã được thẳng-thắn trình-bày với Hai Người Anh Cả.

Chúng tôi xin các Bạn thanh-niên trên toàn quốc hãy hết lòng cầu-nguyện cho các Đoàn Thanh-niên và Tổng-đoàn Thanh-niên. Xin góp ý-kiến xây-dựng, xin ủng-hộ, chúng tôi về mọi mặt để chúng tôi có đủ sức, đủ điều-kiện làm tròn nhiệm-vụ người đại-diện của các Bạn, đối nội cũng như đối ngoại với một tinh-thần của Đa-ni-ên.

Xin chân-thành cảm ơn và thân chào các Bạn.

Mục-sư PHẠM-XUÂN-HIỀN

Tổng-đoàn-trưởng,

Tổng-đoàn Thanh-niên.

Địa-chỉ hiện-thời: 47, Hoàng-Diệu

PLEIKU

Địa-chỉ của các Đoàn-Trưởng Thanh-niên:

1) Hạt Miền Đông Nam-Phần: Mục-sư Nguyễn-nam-Hải 315, Trần-quốc-Toản, Chợ-Lớn.

2) Hạt Nam Trung-Phần: Tr. Đạo Lê-khắc-Hóa Hội-thánh Tin-Lành, NINH-HÒA.

3) Hạt Bắc Trung-Phần: Tr. Đạo Phan-minh-Tân Hội-thánh Tin-Lành, HỘI-AN.

4) Trung-Thượng-Hạt: Mục-sư Y Brao Hội-thánh Tin-Lành, PLEIKU.

5) Nam-Thượng-Hạt: Mục-sư Ha Tang 11, Tiến-quân-Thành, DALAT.

Chúa-Nhựt 12-10-1969

Là ngày «THANH-NIÊN TIN-LÀNH»

Kính xin Quý vị Tội-Tớ Con-Cái Chúa nhớ ngày ấy: Cầu-nguyện, giảng dạy và ủng-hộ cho toàn-thể Thanh-niên, từ các Ban Trị sự cho đến mỗi Ban-viên đều được mạnh tiến trên đường phục vụ Cứu Chúa Jêsus Christ.

KHI SỰ CUỐI CÙNG ĐẾN

Thế-hệ thanh-niên đang ở vào những ngày mà Thượng-đế gọi ngày cuối rất đời. Tầng lớp người trẻ trung nay đã đến lúc già nua và cần cõi nhuộm màu tang tóc của tội-lỗi. Thánh Phi-e-rơ cảm-xúc trong lòng khi nghĩ đến sự cuối cùng của muôn vật có chép rằng:

« Vì thời-kỳ đã đến là khi sự phán xét sẽ khởi từ nhà Đức Chúa Trời... thì sự cuối cùng của những kẻ chẳng vâng theo Tin-Lành Đức Chúa Trời sẽ ra thế nào? Lại nếu người công-bình còn khó được rồi thì những kẻ nghịch đạo và có tội sẽ trở nên thế nào? (I Phi. 4:17-18)

Theo tài liệu của Ban phát thanh Tin-Lành có trưng-dẫn lời một nhà nhật-báo Nhật ước lượng hai lực lượng nguyên-tử của Mỹ và Nga như sau: Mỹ có 30.000 Mégatons, và Nga có 15.000 Mégatons. Tổng cộng lượng nguyên-tử của đôi bên tương đương với 45 tỷ tấn chất nổ TNT. Dân số thế-giới hiện nay ước độ 3 tỷ, nghĩa là có 15 tấn chất nổ treo trên đầu mỗi một người đàn ông, đàn bà trẻ và già. Hai lực lượng hạch tâm đó tương đương với 2.250.000 trái bom nguyên-tử đã thả xuống Hiroshima vào năm 1945.

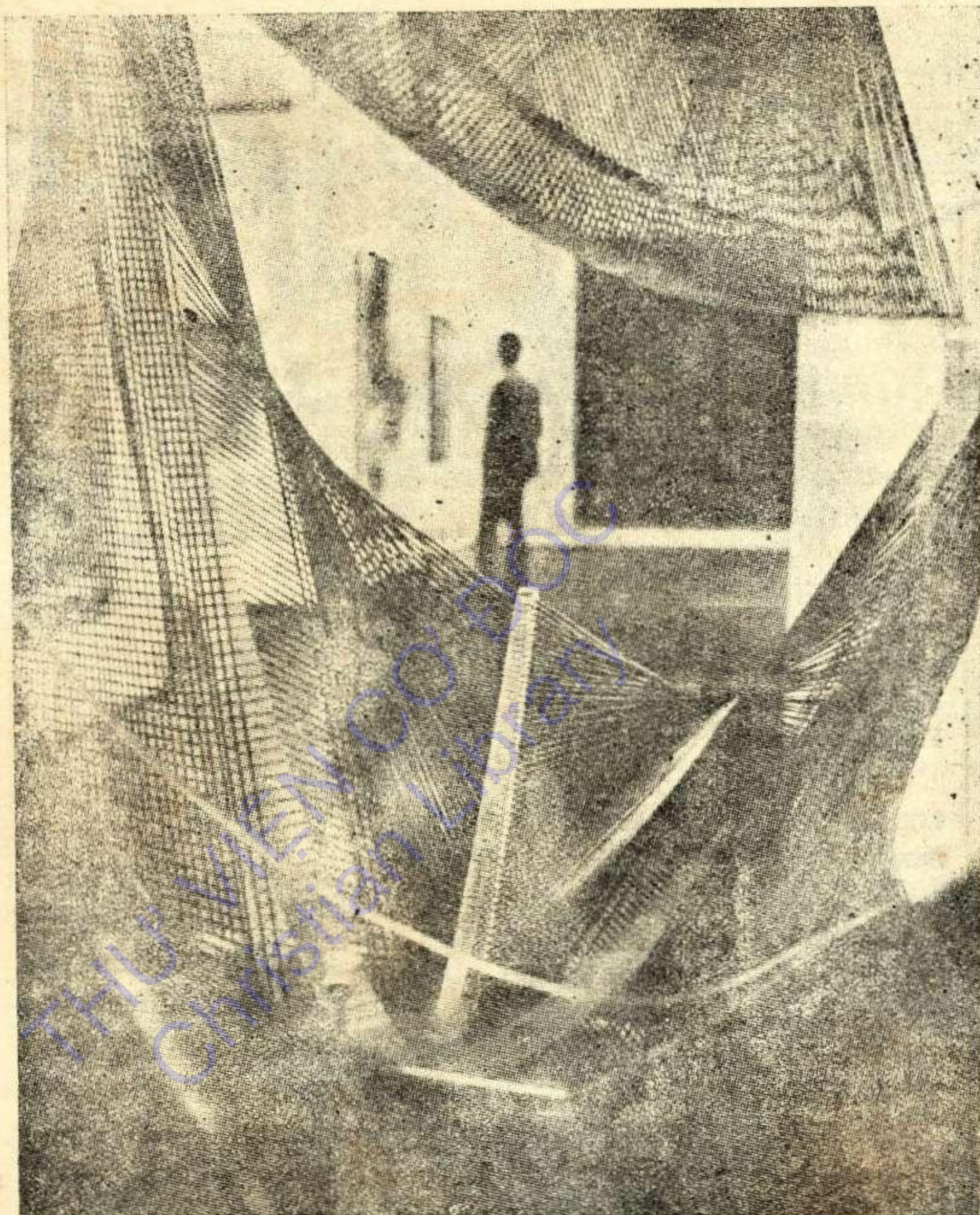
Nay vịn vào lời Đấng Thượng-đế: « Vũ-trụ nay sẽ đề dành cho lửa » vì tự nó đã chứa tội-ác và bội nghịch thì dường như đã đến lúc được ứng-nghiệm, không cứ cách này hay cách khác, các thể chất sẽ bị đốt mà tiêu tan, đất cùng mọi công trình trên nó đều sẽ bị đốt cháy cả.

NHỮNG ĐƯỜNG VẠCH

trong
KHÔNG
GIAN

Tác-phẩm « Những đường vạch trong không - gian » của Naum Gabo, sáng-tác năm 1958, cho ta cảm thấy một sức sôi-động về sáng-tạo tỏa đi về khắp phía của những tài ba mới nhuộm đầy tinh-cách hăng say đang vươn lên. Tác phẩm này được trưng bày tại Bảo - tàng Viện Whitney nằm trên đại-lộ Madison ở thành-phố Nữu-Uớc.

Thưa các bạn, ngoài Đức Chúa Jê-sus-Christ ra, nhân-loại sẽ vô phương tự cứu, nhưng bởi đức-tin nương-cậy nơi Đấng Toàn-năng đang cầm quyền cả vũ-trụ, vâng lời Chúa dạy chúng ta hãy khôn ngoan, tỉnh-thức cầu-nguyện đồng thời ăn mình trong Ngài là Vàng Đá của các thời-đại. Kia sợi dây mỏng manh treo thanh gươm tử thần, nào ai có biết lúc nào sẽ đứt.

Lúc ấy thanh-niên Tin-Lành sẽ ra thế

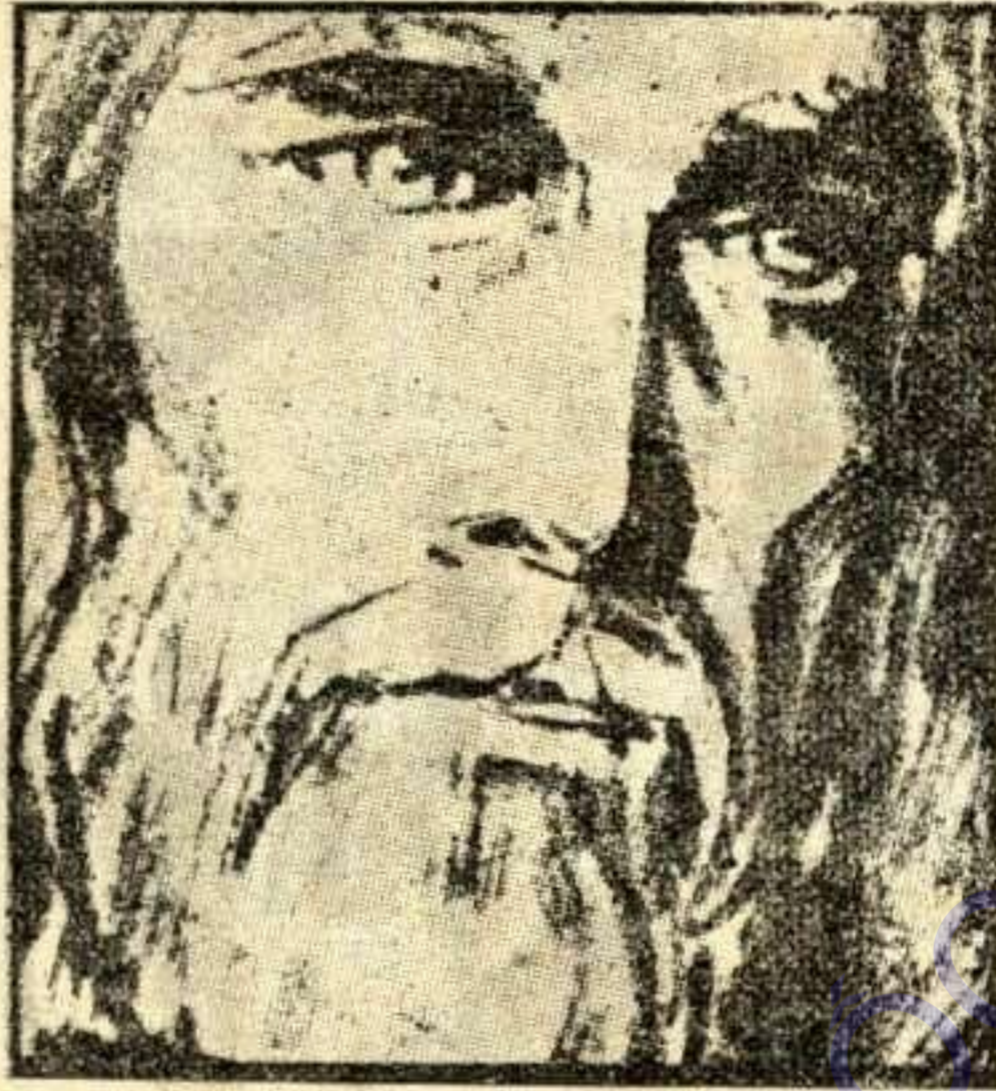
nào. Nguyên xin Đức Chúa Trời giải cứu chúng ta bởi ơn thương-xót Ngài và cảm-động chúng ta sốt-sắng truyền-đạo Chúa ra cách sâu rộng, vì là mạng lệnh cuối cùng và rất khẩn cấp để cứu vớt vô số linh-hồn đang chìm-đắm trong bề tội của trần-gian.

Trước ngày phán xét lớn của Chúa sắp đến, thanh-niên hãy lãnh lấy trọng trách trước Hội-thánh.

Một lời-tỏ Chúa.

Thơ

mắt Chúa

T.Đ. PHAN-MINH-TÂN

Jésus hỡi, con mắt Ngài sáng lăm
Đã nhìn vào thấy rõ cõi lòng con
Khi nghiêm trang như trách móc lỗi lầm
Khi hiền dịu, nói lên lời tha thứ :

Cái nhìn Chúa có đôi hồi giận dữ
Lúc lòng con khép chặt những thù, hờn
Ngoảnh tai đi, khi Chúa gọi khuyên lơn

Hồn nặng trĩu những tự cao kiêu ngạo
Cái nhìn Chúa chẳng bao giờ cuồng bạo
Luôn hiền từ tha thứ kẻ tội nhân

Lòng vị tha của Cứu Chúa muôn phần
Qua đôi mắt Ngài tỏ lòng bác ái
Cái nhìn Chúa khiến lòng con se lại

Khi cảm mình yếu-đuối trái lời Cha
Ngài nhìn yêu, với đôi mắt hiền hòa
Con vui thỏa như rơi vào cung ấm

Cái nhìn Chúa thêm lòng can-đảm
Giữa phong ba bão tố của đời này
Dù khó khăn nguy hiểm có phủ vây
Vẫn tin chắc quyền năng Ngài cao cả

Con dại lẫm, không thể nào mô tả
Đôi mắt Ngài huyền diệu biết là bao
Con mong sao Chúa đến một thuở nào
Đôi mắt Chúa, mặc tình con chiêm

ngưỡng

HUYỀN (dà-năng)

CÁC Khoa-học gia ngày nay khoe mình biết nhiều điều mới lạ dưới đất, khám phá được những điều bí ẩn trong lòng biển, trên không trung. Về y-học cũng tiến-bộ vượt mức, người ta đã biết được những loại siêu vi-trùng giết hại cơ-thể loài người và tìm ra những phương thuốc trị liệu. Dù văn minh tiến-bộ tuyệt-vời nhưng còn có nhiều điều mà loài người chưa biết đến hoặc không thể nào biết được. Có khi anh làm một việc mà em chẳng bao giờ hay biết. Cha mẹ lắm khi cũng chẳng biết được hành-động của con-cái. Vợ chồng có lúc cũng không biết thông suốt nhau được. Biết bao nhiêu điều được giấu kín từ đời này qua đời khác mà chẳng một ai hay biết. Người ta thường than: « Những điều ấy chỉ có Trời biết mà thôi ». Thật vậy chỉ có một Đấng Chủ-Tề Kiên-Khôn, Ngài biết được tất cả mọi sự, suốt cả cuộc sống của con người. Tôi có thể giấu những điều mà cha mẹ, anh em tôi chẳng bao giờ hay biết nhưng Đức Chúa Trời

CHÚA BIẾT TÔI

biết tôi, Ngài biết tất cả. Ý-thức rằng mình có thể giấu người mọi sự, song không thể giấu Chúa điều gì, nên vua Đa-vít xưa đã viết: ! «Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã dò xét tôi, và biết tôi. Chúa biết khi tôi ngồi, lúc tôi đứng dậy, Từ xa Chúa hiểu biết các ý-tưởng tôi. Chúa xét nét nẻo đường và sự nằm ngủ tôi, quen biết các đường lối tôi. Vì lời chưa ở trên lưỡi tôi, Kia hỡi Đức Giê-hô-va Ngài đã biết trọn hết rồi» (Thi-thiên 139: 1-4).

Chúa biết khi tôi ngồi: Ngồi là một động-tác thường xuyên mà ai ai cũng phải có, chỉ trừ kẻ bại xuội. Tục ngữ có câu: «Ăn coi nôi, ngồi coi hướng». Là Thanh-niên Cơ-Đốc, chúng ta phải cẩn-thận đến chỗ mình ngồi. Thi-thiên 1:1 dạy «Không ngồi chỗ của kẻ nhạo báng». Tôi ngồi ở đâu? Chúa biết. Ngày Chúa-nhật tôi ngồi tại Nhà-thờ hay tại rạp hát. Tôi ngồi thờ phượng Chúa cách cung-kính hay chỉ chiếu-lệ khi đến Nhà-thờ, trong giờ nhóm gia-đình lễ-bái.

Lúc tôi đứng dậy: Đứng dậy là thái-độ dứt-khoát, không còn lưu-luyến nữa. Người con trai hoang đàng sau bao ngày tháng ngồi ở nơi tội-lỗi, khi đã tỉnh-ngộ, người liền đứng dậy lia khỏi chỗ đó, trở về cùng cha. Tuổi trẻ hay bông bột, có khi chúng ta nghe theo lời bạn hữu quyến rũ, đã buông mình theo tiếng gọi của bản ngã, ngồi chung đường với kẻ gian-ác. Chúng ta phải đứng dậy lia khỏi chỗ đó, chính lúc chúng ta đứng dậy, Chúa biết, Ngài sẽ ban phước dồi dào như người con trai kia đã đứng dậy về cùng cha, thì cha chẳng còn tiếc gì mà không cho con nữa. Chúa đang chờ các bạn đứng dậy, Hội-thánh đang chờ các bạn đứng dậy.

Chúa biết ý tưởng tôi: Ý tưởng theo các triết-gia như Platon, Descartes, Kant, (Duy-lý) đưa ra một quan-niệm chủ-lý cho rằng những ý tưởng đều bẩm sinh, đều có trước mọi kinh-nghiệm giác-quan. Các triết-gia như Locke, Hume, Stuart Mill, Taine (Duy - nghiệm) cho rằng ý tưởng hoàn toàn do kinh-nghiệm sinh ra. Dung-hòa hai quan-niệm chủ-lý và chủ-nghiệm thì ý-tưởng do lý-trí làm công việc tổng-quát hóa và trừu-tượng hóa kinh-nghiệm. Không một ai có thể biết được ý-tưởng của kẻ khác. Nhưng Chúa biết ý-tưởng tôi. Có bạn thanh-niên nghĩ rằng, tôi chỉ có ý-tưởng xấu mà chưa hành động thì sao bảo là tội. Chúa chẳng muốn con cái Ngài có những ý-tưởng xấu, đen tối trong trí mình. Ngài biết ý-tưởng tôi, thật đáng sợ dường nào.

Chúa biết lời nói tôi: Không ai mà chẳng dùng đến ba tắc lưỡi, chỉ trừ người câm. Lời nói rất quan trọng mà

lắm khi chúng ta ít quan tâm đến, nói được là cứ nói không nghĩ đến hậu-quả. Phao-lô người có nhiều kinh-nghiệm về lời nói đã dạy «Lời nói anh em phải có ân-hậu và nêm thêm chút muối» (Côl. 4:6). Chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em, nhưng khi đáng nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến (Êph. 4:29). Sách luận ngữ có câu: «Người đáng được nghe mà không nói là mắt người, Người không đáng được nghe mà nói là mắt lời.» Khi vua Đa-vít phạm tội, tiên-tri Na-than đã dùng lời nói khéo léo chỉ ra tội của vua, khiến nhà vua phải ăn-năn. Tiên-tri Ê-sai dạy: «Chúa Giê-hô-va đã ban cho ta cái lưỡi của người được dạy dỗ, hầu cho biết dùng lời nâng-đỡ kẻ mệt-mỏi.» (Ê-sai 50:4). Không ai ngăn cấm chúng ta nói, song chúng ta phải cần-thận mà nói «Lời nói chẳng mất tiền mua, lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau.» Lời nói nên cửa nên nhà, lời nói khuyh gia bại sản. Phương-ngôn Pháp có câu: «Phải đánh lưỡi 7 lần trước khi nói.» Lời nói chưa ở trên môi bạn, kìa Chúa đã biết trọn hết rồi.

Nguyện Chúa giúp các bạn thanh-niên nói riêng và tất cả chúng ta là Cơ-đốc-nhân nói chung luôn nhớ rằng

CHÚA BIẾT TÔI.

Chúa biết tôi khi tôi ngồi,
Chúa biết tôi khi tôi đứng,
Chúa biết các ý-tưởng tôi,
Chúa biết lời tôi nói.

Không một hành động, ý-tưởng, lời nói nào mà Chúa chẳng biết. Không một điều nào có thể giấu kín Chúa, thay thấy đều trần-trụi mà lộ ra trước mặt Đấng chúng ta phải thưa lại.

TĐ. PHAN-MINH TÂN

THƠ

Kêu Cầu

Chúa, Chúa con kêu Ngài hối hả
Xin đoái thương lớp trai trẻ lúc này
Nỗi đau thương còn đè nặng đôi vai
Cuộc chinh chiến vẫn ôm hoài đất nước
Những Thánh ca đâu còn vang trời giọng
Lời khấn cầu, cảm tạ chẳng còn đâu
Nét hân hoan đã thay bởi u sầu
Và buồn chán nuốt trọn niềm hăng hái
Mãi miết chạy theo tuổi xuân thời đại
Chỉ ước mơ vào vật chất tài hoa
Các ngày thơ, tình yêu Chúa chan hòa
Chừ, tiền bạc đã đưa vào quên lãng
Các lời hứa với cánh tay mạnh dạn
Quyết yêu Ngài và dâng trọn hồn linh
Và hôm nay sao vẫn thấy im lìm
Tìm đâu nhĩ những tấm lòng yêu Chúa
Cứu Chúa, tình yêu Ngài chan chứa
Xin hãy nhìn và thương xót tội con
Xin giơ tay, xin cứu vớt thân hồn
Đề sống mãi trong lòng Cha yêu dấu.

HUYỀN (Đà-Nẵng)

THÀNH-KINH N.S.

người

LÃNH

ĐẠO

• VIỆT QUỐC

TRÃI mấy ngàn năm của Thánh-sứ chúng ta thấy tuyền-dân của Đức Chúa Trời hề mỗi lần lâm-nguy là có ngay một Lãnh-tụ được Chúa chọn để giải-cứu, để đoán-xét, để diu-dắt dân-sự Ngài qua cơn nguy-biến. Những người này có thể gọi là lãnh-tụ, là Quan-xét, là Người của Đức Chúa Trời, là Tổng Tư-lệnh là Tiên-tri đều được hết, vì phần nhiều người trong số họ hội đủ những điều-kiện này.

Khi phải trải qua 40 năm trong đồng vắng, dân Y-sơ-ra-ên đã được đặt dưới sự lãnh-đạo của Môi-se, người có một sự hiểu-biết rất rộng, có một kinh-nghiệm hơn bất cứ ai khi ông sống 40 năm trong đồng vắng chẵn bầy chiên của ông gia mình; ông cũng là người đầu tiên bày tỏ lòng yêu nước thương nòi khi ông binh-vực một người Hê-bơ-rơ và giết một người Ê-díp-tô. Trên hết mọi tài-năng, ông là người đầy-dẫy Thần của Đức Chúa Trời, và vì có đó ông đã một mình xét-đoán cả dân-sự đông-đảo cách công-bình.

Hết chặng đường đồng vắng thì đồng thời vai-trò lãnh-đạo của Môi-se cũng

chấm-dứt để nhường chỗ cho Giô-suê vị Tổng Tư-lệnh trẻ tuổi có ân-tử và tài-năng lãnh trách-nhiệm dẫn tuyền-dân của Chúa vào đất hứa, đánh bại 31 vua của Ca-na-an, thống nhứt lãnh thổ. Đọc Hê-bơ-rơ đoạn 11 chúng ta sẽ lần lượt thấy ghi tên các lãnh-tụ tài-ba, những anh-hùng đức-tin, những anh-hùng cứu quốc của Y-sơ-ra-ên.

Nói chung thì phần nhiều tâm-lý người dân dễ bị ảnh-hưởng bởi vị lãnh-tụ. Cũng dân đó, cũng số người đó mà gặp được lãnh-tụ như Giô-suê, như Ghê-đê-ôn, như Đa-vít thì họ chiến-đấu như sư-tử; còn nếu gặp mấy ông vua bê-bối khác thì họ lại nhát-sợ như thỏ-đế! Lịch-sử Việt-nam ta đã chứng-minh điều này, là cùng một nhóm người Việt-nam nhưng trước và sau Hội-nghị Diên-Hồng tinh-thần họ khác nhau một trời một vực; lý-do là họ đã có được một Trần-hưng-Đạo.

Trong bất cứ địa-hạt nào, Đạo cũng như đời, mọi người đều cảm thấy rất cần một người lãnh-đạo tài-ba. Vì lý-do rất dễ hiểu là chỉ ở vai trò lãnh-đạo thì người ta mới có đủ quyền, đủ thể, đủ phương-tiện để hoạt-động; chỉ cần họ vận-dụng óc sáng-suốt, tình-thương và thiện-chí là họ có thể làm nên đại sự không mấy khó-khăn.

Bức thư cây đặng

ĐOÀN-TRƯỞNG THANH-NIÊN NAM TRUNG-HẠT

Kính gửi:

Quý Vị MỤC-SƯ TRUYỀN-ĐẠO Cổ-Vấn và

Các Ban Thanh-Niên trong Địa-hạt

NAM TRUNG-PHẦN

Kính thưa quý vị,

Trong kỳ Hội-đồng Thanh-niên lần thứ VI họp tại Hội-Thánh Phan-Rang ngày 13-3-1969, tôi được sự tín-nhiệm của quý-vị đặc trách lo cho Đoàn Thanh-Niên Nam Trung-Hạt. Nhận thấy tài hèn sức mọn trước trọng-trách khá lớn-lao mà Chúa giao-phó, tôi trân-trọng viết thư này với cả tấm lòng chân-thành trình xin Mục-sư Cổ-vấn và quý Ban Thanh-niên cầu thay cho chức-vụ của tôi cũng như các nhân-viên Ban Trị-sự Đoàn trong niên-khoá này, được đầy sự khôn-ngoan và ân-tử để phục-vụ Ngài cách hữu-hiệu giữa Đoàn Thanh-niên trong giai-đoạn hiện tại.

Ai cũng thừa hiểu Thanh-niên là mầm sống của dân-tộc, Thanh-niên là tương-lai của Hội-thánh; vì thế, chúng tôi rất cần sự nâng-đỡ của quý vị, ngõ hầu trong tương-lai đạt được kết-quả mà quý vị mong muốn. Đề hoạch-định một chương-trình hầu-việc Chúa giữa Đoàn Thanh-niên cách hiệu-quả, trong giai-đoạn đầu, Ban Trị-sự Đoàn chúng tôi sẽ lần lượt đến thăm quý vị và Ban Thanh-niên trong các Hội-thánh, đề lãnh những ý-kiến xây-dựng và sự giúp-đỡ của tất cả quý vị ngõ hầu được một chương-trình hoạt-động cho Đoàn thích-hiệp với đà tiến-triển của thể-hệ trẻ hiện tại. Vậy mỗi khi các nhân-viên Ban Trị-sự Đoàn đến, xin quý-vị khuyến-kích các Thanh-niên nhóm họp đông đủ, tổ-chức lại Ban Thanh-niên trong Chi-hội cùng chuẩn-bị những ý-kiến thiết-thực để giúp cho Đoàn chúng tôi [hầu-việc Chúa cách tốt-đẹp.

Mọi thư từ liên lạc với Đoàn Thanh-niên Nam Trung Hạt trong niên khoá này, xin quý vị gửi về địa chỉ sau đây:

— Truyền-đạo Lê-khắc-Hóa

Đoàn-Trưởng Thanh-Niên Nam Trung-Hạt

C/o Hội-Thánh Tin-Lành V.N.

NINH-HÒA (Khánh-hòa)

Nay kính,

Truyền-đạo Lê-khắc-Hóa

Cấp cho một người tài-xế chiếc xe, thì tự nhiên anh ta phải lái xe với tất cả khả-năng của anh. Một bà nội-trợ có trong tay đầy-đủ bột, đường, trứng, sữa mà nếu bà không làm nổi một cái bánh thì chính là tại bà chớ không phải tại thiếu vật-liệu.

Nhà lãnh - đạo dưới tay có rất nhiều người thiện-tâm, thiện-chí mà không biết xử-dụng để cho guồng máy chạy đều, đạt kết-quả thì lỗi không phải

ở những người dưới mà chính là ở người lãnh-đạo không biết khai-thác khả-năng của họ đúng chỗ, đúng lúc, không biết động-viên tinh-thần họ đúng chỗ, đúng lúc.

Ngày nay, Hội-thánh đã có những người thiện-chí, ở khắp mọi nơi, mọi tỉnh. Họ chỉ cần một người Lãnh-đạo mà họ có thể đặt tin-tưởng vào để họ có thể phục-vụ công việc HT hết mình.

VIỆT-QUỐC

THÀNH KINH N.S.

TỪ CẢI-TỔ HÌNH-THỨC ĐẾN CÁCH-MẠNG NỘI-TÂM

không ít. Những mối
ưu-tư ngày càng triu
nặng trên tâm khảm mọi
người. Càng cố-gắng
càng cảm thấy vô-ích. Cá-

THẾ-KỶ 20 đi vào lịch-sử như là
thế-kỷ của Cách-mạng và bạo-động.
Hằng ngày trên trang đầu của các nhật
báo, chúng ta luôn luôn bắt gặp những
tin-tức liên-quan đến những cuộc chỉnh-
lý, những cuộc nổi dậy tại hết quốc-gia
này đến quốc-gia khác trên toàn thế-giới.

Tất cả những cuộc nổi dậy, những
cuộc cách-mạng ấy — dù âm-thầm hay
công-khai — đều mang tính-chất hung-
bạo, nhằm mục-đích lật-đổ, đàn-áp chế-
ngự, hơn là thiết-thực cải-tạo để xã-hội
trở nên tốt đẹp hơn. Có thể bảo những
đau-khổ chết-chóc, những vằng-vặc phi-lý
vì những cuộc tranh-chấp ý-thức hệ vô
lối đã làm mệt-mỏi tinh-thần người đọc

---

*Viết cho những người bạn cũ của
tôi và cho những sinh-viên mới của
THV.*

KHANG-LINH

---

nhân đã trở nên những vũ-trụ thu-hẹp với
những ngăn cách hố thẳm không thể nào
thông-cảm nhau. Lương-tri con người bị
xâu-xé bằng nhiều sự-kiện, do đó ngay
trong tâm-hồn của từng cá-nhân cũng đã
bộc-lộ những mâu-thuần, những chống-
đối mà dù muốn phân-tích cũng khó phân-
tích cho đúng. Hai đường thẳng song
song chia đôi hai trạng-thái. Cho nên
chúng ta có thể bảo Đạo-đức đi đôi với
tội-ác. Tình-thương đi đôi với oán-thù.

Đó là bề trái của bộ mặt xã-hội chúng ta hôm nay — một xã-hội rách nát, rối bời đứng giữa áp-lực của văn-minh và lạc hậu.

Sở-di chúng ta có thể suy-luận như vậy mà không sợ lầm-lẫn vì — nếu không thì tại sao với những tiến-bộ mà nhân-loại đã thu-đạt được trong lãnh-vực giáo-dục, khoa-học và triết-học, những hình-thức xung đột cũ kỹ trên đây lại còn có lý-do đề tồn-tại? Tại sao chúng ta không có đủ khả-năng để vượt qua tất cả những vấn-đề tầm thường như cơm ăn áo mặc? Tại sao vấn-đề bịnh-tật thuốc men vẫn còn là nan-đề? Đáng lẽ song song với những tiến-bộ về phương-diện kỹ-thuật, tình-trạng con người phải được cải-thiện đến chỗ hoàn-hảo — thì trái lại, ngày càng trở nên bê-bối hơn. Tại sao thế-giới luôn luôn phập phồng lo sợ về hiểm-họa của một thế chiến thứ ba, trong khi toàn-thế nhân-loại đều khao-khát hòa-bình — có thể bảo là đang bước đi trong ánh sáng trong-trẻo của hòa-bình, thông-cảm và thịnh-vượng. Chính những vấn-đề đó đã làm điên-đảo những nhà khoa-học, triết-học vi-đại nhất thế-kỷ, vì không riêng họ mà ngay cả những nhà lãnh-đạo các quốc-gia, lãnh-đạo các tôn-giáo vẫn chưa tìm được phương-cách để giải-quyết ổn thỏa.

Bởi có đó mà mọi người chúng ta đều phải sống trong trạng-thái bất ổn, phập phồng lo sợ — ru ngủ bằng những ảo-ảnh hơn là thẳng-thắn đương đầu với những thực-tại gay-go. Nhưng những hình-thức trốn chạy như vậy không thể nào giải-quyết được vấn-đề một cách xuôi chèo mát mái. Về phương-diện Xã-Hội, trong khi mọi người chung quanh chúng ta, và ngay cả chúng ta nữa — đang tìm cách mê hoặc mình để có thể nhắm mắt tin rằng nhân-loại hiện nay đang sống trong một Thế-giới toàn bích vi-đại — thì sự thật lại diễn ra khác hẳn. Tại sao trong lúc mọi người đua nhau thực hiện chủ-

nghĩa Xã-Hội, chương-trình chống nạn nghèo đói, thì vẫn còn hằng triệu người đang vất-va vất-vường dở sống dở chết không có cơm ăn áo mặc? Tại sao vẫn còn có những kẻ bần cùng tại những Quốc-gia được tiếng là giàu có như Thế-giới hiện nay? Tại sao trong lúc mọi người hô hào đoàn-kết dân-tộc, thì lại có những hố sâu ngăn cách không thể nào khóa lấp được? Tại sao cùng với những tiến-bộ trong chế-độ dân quyền lại có những sự kỳ-thị chủng-tộc, kỳ-thị Tôn-Giáo hết sức bi-đát, đến nỗi có những cuộc xung-đột đẫm máu thường xuyên xảy ra? Tại sao cùng với chương-trình Chấn-hưng Đạo-đức, chống nạn phạm pháp, tội-ác càng ngày càng gia-tăng với một tốc-độ khủng-khiếp, đến nỗi người ta phải áp-dụng những luật-lệ rùng xanh để trả đũa cho nhau ngay giữa lòng những Thành-phố vốn nổi tiếng là Văn-Minh với những chứng-tích Huy-hoàng của một thời hoàng-kim trong lịch-sử.

Sự thật bao giờ cũng là sự thật. Chúng ta không thể che dấu hoặc làm cách nào khác hơn. Tại sao? — Câu trả lời thiết-tưởng không đến nỗi khó-khăn cho lắm. Thực-tế, chúng ta có đủ yếu-tố để xây-đựng một lối sống tiện-nghi đầy-đủ, nhưng tâm-hồn chúng ta luôn luôn bất-an. Khoa-học vừa có thể đưa chúng ta đến ngưỡng cửa của Thiên đàng, nhưng đồng thời cũng mở đường cho chúng ta xuống địa-ngục. Đáng lẽ chúng ta có thể sống một đời sống hạnh-phúc, nhưng chúng ta không hạnh-phúc. Một nhà Quý tộc người Anh kể lại trong một chuyến du-hành sang Mỹ, Ông ta có dịp đến thăm ngôi nhà của một người Mỹ, Chủ nhân ngôi nhà này là một người rất giàu có. Trong nhà xe có 3 chiếc xe hơi lộng-lẫy. Phòng khách được trang-hoàng hết sức sang trọng. Phía sau là một nhà bếp rất tối-tân. Cạnh nhà là một bể bơi tuyệt

đẹp với một sân đất rộng trồng rất nhiều hoa. Nhưng khi bước vào nhà, thì Ông ta thấy bà chủ nhà đang chăm - chỉ đọc quyển sách nhan - đề: « Làm thế nào để được hạnh-phúc ».

Ngoại cảnh không thể nào thay đổi được lòng người. Do đó, những cái - tỏ hình - thức, những biến động bên ngoài dù chuẩn - bị chu - đáo thế nào đi nữa, cũng không ích lợi gì cho những căn cỗi bên trong. Người ta đang cố sức bám víu vào những ảo - tưởng để mà sống, để mà hy - vọng đồng thời để tạm quên những thực sự đau lòng, nhưng làm như vậy phỏng có ích - lợi gì? Nếu bình tĩnh suy xét, chắc hẳn mọi người có thể hiểu đâu là sự thật, nhưng khốn nỗi những giao động nội tâm, những dãi ải nghiệt - ngã, những đau - khổ cùng cực của thân phận con người đã thúc đẩy người ta lao đầu vào ảo - tưởng như những con thiêu thân trước ánh đèn màu, không cần phải đắn - đo suy - nghĩ. Như vậy, con đường đi đến hạnh - phúc bắt nguồn từ đâu?

Người Tây - phương quan - niệm rằng tiền bạc và vật chất đầy đủ có thể đem lại hạnh - phúc và bình - an cho tâm - hồn. Đó là một trong những lầm - lẫn nguy - hiểm. Vật chất phong - phú không phải là chìa khóa của thiên - đàng. Chúng ta nên nhớ rằng Chủ - nghĩa duy - vật không thừa nhận Thượng - Đế trong thế - giới Cộng - sản. Từ những ngộ nhận về giá - trị của vật chất sẽ dẫn đến những ngộ nhận về giá - trị của tinh - thần. Alai Stevenson trong khi bình - luận về vấn - đề này, đã trưng - dẫn một câu rất có ý - nghĩa trong Thi - thiên 106 : 15 : « Ngài ban cho chúng nó cầu xin, nhưng sai bệnh tổn hại linh - hồn chúng nó ».

Động - lực tạo thành sức mạnh cho quốc - gia có thể là những mơ - ước, những

hy - vọng, những triết - lý, những suy - tưởng về viễn - tượng trong tương - lai và đức - tin tôn - giáo. Đó là yếu - tố thúc đẩy xã - hội, tạo nên năng - lực tiến - bộ. Cho nên khi tác - dụng của nó không còn nữa thì người ta dễ - dàng trở nên chán nản, đối tượng của ý - chí dường như tan biến đi. Người ta thấy không cần phải cố - gắng nữa, vì càng cố - gắng càng vô ích. Có thể bảo đó là một trong những lý - do giải - thích sự có mặt của phong - trào Hippies đang phát - triển mạnh - mẽ tại Saigon và trên toàn thế - giới. Mục - đích của phong - trào này nhằm chống lại mọi ràng buộc hình - thức đồng thời tranh - đấu cho sự tự - do của bản - năng. Và như vậy, từ những rắc - rối này sẽ kéo nhây đến những rắc - rối khác làm xáo trộn sinh - hoạt xã - hội. Cho nên vật chất đầy - đủ, tiện - nghi phong - phú mà không có một tiêu - chuẩn luân - lý thích - ứng, không có kỷ - luật tự - giác và nhất là không có đức - tin nơi Christ, thì là một đại - họa, một thứ bom nổ chậm có thể tàn phá cả sinh - lực quốc - gia.

Kế tiếp là một ảo - tưởng khác. Phần lớn nhân - loại thuộc thế - hệ chúng ta tin rằng hòa - bình tự nó có nghĩa như một căn - nguyên mà không phải là một hiệu - quả. Nếu thật đúng như vậy thì chúng ta đã có hòa - bình từ lâu rồi. Chúng ta đã có thể bắt lấy hòa - bình dễ - dàng như lấy một món đồ trong túi mà khỏi phải vất - vả nhờ cậy vào bất cứ một tác - dụng « điện - giải » nào khác. Nhưng ngược lại, từ trước đến nay nhân - loại đã nói rất nhiều về hòa - bình, thiết - tha mong đợi hòa - bình mau đến, nhưng hòa - bình vẫn còn cách tầm tay rất xa. Song song với những nỗ - lực về quân - sự, mọi người chúng ta đều dốc toàn lực hỗ - trợ cho các cuộc hòa - đàm, nhưng cho đến nay kết - quả vẫn chưa có gì để lạc - quan. Không một chiếc đũa thần nào có thể làm

thay đổi tình-thế. Rốt cuộc người ta vẫn phải áp-dụng một nguyên-tắc cồ-điền là chuẩn-bị chiến-tranh để mưu tìm hòa-bình. Và theo chiều hướng đó, chúng ta đã phải chứng-kiến những cảnh tượng đau lòng của đệ nhất thế-chiến, đệ nhị thế-chiến, chiến-tranh Cao-Ly và hiện nay chúng ta đã và đang gánh chịu một cuộc chiến-tranh gian-khò ngay trên phần đất bé nhỏ này.

Tại sao chúng ta chưa có hòa-bình? Chúng ta chưa có hòa-bình vì chúng ta chưa đạt được ý-nghĩa tận cùng của chiến-tranh. Kinh-Thánh đã đem đến cho chúng ta ánh sáng: « Sự tranh chiến và ấu-đả trong anh em bởi đâu mà đến? Há chẳng phải từ tư-dục anh em vẫn chiến-đấu trong quan-thề anh em sao? » (Giacơ 4:1). Sẽ không bao giờ có hòa-bình trong thế-giới, ngoại trừ khi tất cả chúng ta có sự bình-an trong tâm-hồn. Hòa-bình chỉ thực sự đến khi tham-vọng và thù-hận không còn nữa. Vì khi xã-hội còn có những bất-công thì loài người còn chiến-đấu. Mọi cố-gắng trong giai-đoạn này chỉ có nghĩa như một vá viú gượng gạo, nếu không bảo là vô ích mà thôi.

Chúng ta đã phí phạm rất nhiều thời-gian nhằm mục-đích cải-tạo xã-hội, thay đổi bộ mặt thế-giới, thay vì vấn-đề tiên quyết là thay đổi lòng người — động vật đã làm cho xã-hội bê bối. Nói tóm lại hòa bình chỉ thực sự đến khi mọi người đã hoàn tất cuộc cách-mạng nội-tâm, vì hòa-bình chỉ là hiệu quả của công cuộc cách-mạng ấy.

Nhưng khi nói đến cách-mạng nội-tâm chúng ta không thể không nghĩ bản-tính thiên nhiên của con người. Bản tánh của con người có phải là toàn thiện toàn mỹ hay không? Đa số chúng ta ngày nay cho rằng bản tánh của con người là thiện nhưng hoàn-cảnh xã-hội đã làm cho nó

trở nên xấu. Đó là một ý-tưởng sai lầm, sự thực không phải như vậy. Kinh-Thánh đã phủ-nhận quan-niệm này. Tiên-tri Giê-rê-mi đã cảnh-cáo: « Lòng người ta là dối trá hơn mọi vật và rất là xấu xa, nào ai có thể biết được ». Chính Aristote, một triết gia cồ Hy-Lạp cũng đã xác nhận như vậy — không có gì tốt đẹp bên trong con người, vì con người sanh ra để làm những điều ác. Tư-tưởng trên đây là một thứ tư-tưởng hèn nhát trốn trách-nhiệm. Đó là lý-do để tội-nhân đổ lỗi cho hoàn-cảnh. Sự thật, bản-tánh thiên-nhiên của con người là bội nghịch và sự bội nghịch đầu tiên đã diễn ra trong vườn E-đen nơi có một hoàn-cảnh sống hết sức tốt đẹp và trọn vẹn.

Đức-tin con người đã bị phá sản vì những ảo-tưởng trên đây, tuy nhiên ảo-tưởng làm sụp đổ tinh-thần con người nhiều nhất phải kể ảo-tưởng về tôn-giáo được xem như cứu cánh của sự cứu-rỗi. Lẽ ra mọi người không nên lầm-lẫn ý-nghĩa của tôn-giáo và năng-lực của đức-tin nơi Christ, vì đức-tin và tôn-giáo là 2 sự-kiện khác nhau rõ-rệt. Nếu được hiểu một cách đúng-đắn, chúng ta sẽ không cần biện-minh cho bất cứ một hình-thức tổ-chức (Cơ-Đốc giáo) nào, cũng như không cần phải cãi-vã với Karl Marx khi ông ta cho rằng: « Tôn-giáo chỉ là một thứ ma-túy ». Nói như thế không có nghĩa là chúng ta dung-túng những bê-bối, những chủ-trương thoái-hóa — vì chúng ta hiểu rằng — những sai-lầm, những bê-bối kiểu đó là biểu-tượng của một tình-trạng thuộc-linh ấu-tri, thiếu sáng-suốt hay nói đúng hơn đó là hậu-quả hiển-nhiên của những tấm lòng chưa được thay đổi hoàn-toàn. Vì đã không sáng-suốt về phương-diện thuộc-linh, thì cũng không thể nào có sáng-kiến về phương-diện tổ-chức. Sa-mạc không thể trở hoa

như bông hường (Ê-sai 35:1) khi không có những nguồn nước sống dâng lên từ đồng vắng. Không có năng-lực thì không thể hoàn thành sứ-mạng. Những hình-thức « thức-tỉnh giả-tạo » có nghĩa như một vá-viu hay một lớp sơn hào-nhoáng. Tình-trạng mập mờ đó dễ-dàng đưa đến ngộ-nhận xem phương-tiện là cứu-cánh và cứu-cánh là phương-tiện — trong khi tôn-giáo chỉ có thể được hiểu như một phương-tiện không hơn không kém. Cho nên thái-độ đúng-đắn hơn hết là thái-độ khiêm-cung trở về nguồn, trở về với đức-tin đơn thuần trong Đức Chúa Jê-sus-Christ — thực-hiện cuộc Cách-mạng của Ngài, một cuộc Cách-mạng chính-yếu và cần-thiết. Trong tiến-trình thuộc-linh không thể đứt giai-đoạn, không ai có quyền đứt giai-đoạn.

Danh-từ « Cách-Mạng » tự nó có nghĩa như một thay đổi trọn vẹn. Để có sự thay đổi đó, phần lớn những cuộc nổi dậy trên thế-giới ngày nay đều được thực-

hiện bằng những phương-tiện sắt máu. Nhưng Jê-sus-Christ không làm như thế. Cuộc cách-mạng mà Ngài quyết tâm thực-hiện cho toàn-thể nhân-loại đã diễn tiến trong thầm lặng. Năng-lực Ngài thấm vào lòng người như dòng suối êm đềm tưới mát của mùa Xuân. Ngài đến với chúng ta trong dáng dấp hết sức dịu-dàng và cởi mở. Ngài đem sự sống vào vũ-trụ bằng một thứ ánh-sáng mới, một mục-dịch mới, một ý-nghĩa mới — do đó, những ai ở trong Ngài đều được thỏa lòng.

Nếu trước tiên chúng ta không nhờ Ngài để hoàn tất công-cuộc cách-mạng này, thì dẫu chúng ta có những mộng-ước, những chương-trình cải-tạo vi-đại thể nào đi nữa . . . . CŨNG KHÔNG THỰC-HIỆN ĐƯỢC.

KHANG-LĨNH

(Phỏng theo The Needed Revolution của B. Graham)

Một vài tư-tưởng

1. Trong đời sống phần đông chúng ta, yếu-tố mắt thấy vượt hơn yếu-tố đức-tin, và yếu-tố thiên-nhiên lấn-lướt yếu-tố siêu-nhiên.

2. Có khi bên ngoài và bên trong ta có vẻ tấn-tới về phương-diện tin-kính và phục-vụ: nhưng ở nơi sâu-thẳm của tâm-hồn vẫn còn một điều gì chống-ngịch ý thánh của Đức Chúa Trời.

3. Có những người mong-ước bớt phần vinh-hiền trong đời sau để được thêm tiện-nghi, an-lạc và tiền-bạc trong đời này.

4. Tội-tớ Đức Chúa Trời phải hùng-mạnh, hăng-hái, lạc-quan, vì nếu các vị này chán-nản, buông trôi, nguội-lạnh, thì anh em tin-hữu sẽ bị thiệt-thòi khôn xiết.

ĐỒ ĐỨC TRÍ, Saigon

Ca. thương

Thân tặng Bạn Phạm-xuân-Thiền

Sao tôi không chết khi bào thai chưa nở
khi mắt chưa nhìn chưa thấy nỗi đau thương
khi tay chưa nghe tiếng rên siết đoạn trường
tay bé dại chưa ôm cầm đau khổ

Sao tôi không chết trong tuổi thơ bé nhỏ
khi chưa biết buồn chưa nếm nỗi cô đơn
khi chưa biết yêu chưa biết ghét giận hờn
chưa mơ mộng chưa ôm nhiều lý tưởng

Sao tôi không chết trong tuổi xuân mộng tưởng
nhìn cuộc đời thấy đẹp tựa vườn hoa
gương hy sinh gương ái quốc chói lòe
trong ánh sáng dệt thêm bằng sao ngữ

Sao tôi không chết trong niềm tin bé nhỏ
buổi ban đầu ôm thần tượng cao siêu.
tôi mến thương kính phục kẻ chân nhiều
khi áo vết tu sư còn trong trắng

Hôm nay tôi còn sống uống cạn dần chén đắng
sốt tâm hồn ớn lạnh cả buồng tim
mắt hoa lên nhìn cảnh vật đảo điên
tôi choáng váng niềm tin gần gãy đổ

Tôi run rẩy giữa cuồng giông bão tố
Đưa tay rờ vào khoảng trống mông lung
lòng nát tan trong hơi thở lạnh lùng
cảm giác lại nghe tim mình tê buốt

Tôi lặng đứng nhìn quê hương lên sốt
nếp mình vào bên cạnh Chúa Toàn năng
kêu ơn Cha xin thương xót thân hèn
đang ngất lịm giữa vòm trời xao xuyến

Hỡi Chúa con cúi đầu khẩn nguyện
cho mưa nguồn làm mát lại hồn coi
cho tuyết rơi dịu cơn sốt cuộc đời
cho tim trẻ tràn đầy ơn Thiên-Chúa.

HUYỀN-TRANG

HỘI-THÁNH TIN-LÀNH VIỆT-NAM
ĐÃ KHỞI-HÀNH
NHỮNG BƯỚC ĐẦU-TIÊN
TRÊN CON ĐƯỜNG

TRUYỀN-ĐẠO SÂU-RỘNG

Một phiên họp quan-trọng của Ủy-Ban Truyền-Đạo Sâu-Rộng Trung-ương

SAU một thời-gian thu góp tài-liệu trong và ngoài nước để học tập, nghiên-cứu và huấn-luyện cán-bộ, Hội-thánh Tin-lành Việt-nam đã khởi-hành những bước đầu tiên trên con đường Truyền-đạo sâu rộng.

Con đường của chúng ta đang đi tới là con đường sống của Giáo-hội, con đường mở ra do huyết Cứu-Chúa. Đây là con đường vinh-quang sáng ngời chạy suốt từ Cà-mau đến Bến-hải, và trong tương-lai sẽ tiếp nối tận ải Nam-quan. Con đường thật là tuyệt diệu, nhưng cũng đầy đầy thách-thức khó khăn. Muốn hành-

trình trên con đường này, mỗi chúng ta phải dầm thắm tinh-thần cầu-nguyên, một niềm tin mãnh-liệt và ý-chí xây-dựng chân thành. Ngoài ra, chúng ta cũng phải cố-gắng học tập đầy đủ tài-liệu hiện có để chúng ta thực-hiện công việc đúng với mục-tiêu và đường lối đã hoạch-định.

Kể từ số báo này, Văn-phòng Truyền-đạo sâu rộng sẽ lần lượt trình-bày những tài-liệu, tin-tức và mọi hình ảnh sống động về Truyền-đạo sâu rộng, hầu giúp quý vị theo dõi mà thêm lên lời Cầu-nguyện và Ngợi-khen Chúa.

Sau đây, Văn-phòng xin trân trọng giới

thiệu cùng quý vị thành phần Ủy - ban Truyền-đạo sâu rộng Trung-ương đã được Ban Trị-sự Tổng-liên hội chấp thuận trong khoản biểu-quyết số 23, biên-bản số 3/69/TLH/172 đề ngày 29/5/69.

Tổng trưởng ban : Ms. Đoàn-văn-Miêng,
Phó Tổng trưởng ban : Ms. Phạm-văn-Thâu, Ms. Phạm-văn-Năm, Tđ. K'Biăng.
Thư-ký : Ms. Nguyễn-nam-Hải, Thủ-quỹ : Gs. Otis Fisher, Ủy-viên chuyên trách Cầu-nguyên : Ms. Lê-hoàng-Phu, Tài-liệu,

Huấn-luyện : Ms. Phạm-xuân-Tín, Gs. T.H. Stebbins, Gs. J.G. Fleming, Chứng đạo : Ms. Phạm-văn-Thâu, Gs. G. Hunt, Tài chánh : Ms. Phan-văn-Tranh, Gs. R. Rexilius, Truyền-hình : Ms. Nguyễn-nam-Hải, Thanh-niên : Ms. Phạm-xuân-Hiền, Thiếu-nhi : Ms. Phạm-xuân-Tín, Xuất-bản : Gs. R. Rexilius, Ms. Dương-Kỳ, Chiển-dịch : Ms. Đoàn-văn-Miêng, Giao-tế, Thông-tin và Báo-chi : Ms. Phạm-văn-Năm, Ms. Nguyễn-nam-Hải.

Khóa huấn-luyện Cán-bộ Truyền-Đạo Sâu-Rộng tại Sài-gòn 15-18/4/1969

KHÓA HUẤN-LUYỆN CÁN-BỘ Truyền-đạo Sâu rộng.

Ủy-ban Truyền-đạo sâu rộng Trung-ương đã mở 1 khóa huấn-luyện Cán-bộ Truyền-đạo sâu rộng tại Sài-gòn từ ngày 15 đến 18 tháng 4 năm 69. Thành phần khóa sinh là quý vị Mục-sư, Truyền-đạo và đại-biêu Tín hữu thuộc 6 Địa-hạt gửi đến tham-dự.

Chương-trình học tập đầy đủ và cần thiết cho các cán-bộ nghiên cứu, hầu khi trở về họ có thể trình bày trong các buổi

học tập từng khu-vực. Số học viên tham-dự khoản 40 người. Ngoài những thí giờ học tập trong những bài đã in sẵn còn có thí giờ rộng rãi cho các học viên thảo luận về những điều cần-thiết trong hoạt-động sắp đến.

HỘI-ĐỒNG KHU-VỰC Truyền-đạo sâu rộng.

Địa-hạt Bắc Trung-Phần sẽ tổ-chức những cuộc Bồi-linh và học tập về chương-

(xem tiếp trang 24)

HỘI - NGHỊ Á - CHÂU

LẦN THỨ NĂM

HỘI - NGHỊ Á-châu lần thứ 5 do Hội truyền-giáo Phước-Âm Liên-Hiệp tổ-chức đã họp tại Bangkok, thủ-đô Thái-Lan từ 18-26/2/1969 với 80 đại-biểu và quan-sát viên từ các Quốc-Gia Á-châu và một phần từ các Quốc-Gia Phi-châu, Phi-châu và Nam Mỹ-châu như Congo, Guinea, Gaban, Ivory Coast, Mali, Upper Volta, Pháp, Argentina, Chile, Ecuador, Columbia, Peru. Đại-biểu các nước Brezil, Israel, Syrie, Cao-miên không đến được. Đại-biểu Việt-nam có Giáo-sĩ D.F. Irwin, mục-sư Giảng-quốc-Khánh, mục-sư Phan-văn-Tranh, mục-sư Trần-trọng-Thực, mục-sư Nguyễn-xuân-Vọng, mục-sư Đoàn-văn-Miêng và mục-sư Lê-văn-Phái. Mục-sư Y Hăm không đến.

Toàn thể đại-biểu rất thỏa-mãn tạ ơn Chúa, vì về phương-diện tổ-chức cũng như về phương-diện thuộc linh của Hội nghị đều mười phần chu-đáo.

Trong 7 buổi sáng, Tấn-sĩ Nathan Bailey và Tấn-sĩ Louis King thay nhau ban phát sứ-điệp của Chúa một cách linh-động, đầy ơn khiến ai nấy được tỉnh-thức, khích-lệ trên đường phục-vụ Ngài. Trong 5 buổi tối, Ms. Philip Teng, Ms. Alfredo Smith, Ms. Antoine Deeb, Ms. Đoàn-văn-Miêng cũng thay nhau làm chứng ơn-phước Chúa khiến nhiều người được cảm-động.

Đoàn đại-biểu Việt-nam được mời thuyết-trình tại Hội-nghị: Ms. Trần-trọng-Thực nói về công-cuộc Truyền-Giáo tại V.N., Ms. Phan-văn-Tranh nói về sự giảng Tin-lành Ms Nguyễn-xuân-Vọng nói về sự mở-mang Hội-thánh trong thành phố, Ms. Đoàn-văn-Miêng nói về Hội-thánh V.N. hơn 20 năm trong lò luyện.

* Mục-sư ĐOÀN-VĂN-MIÊNG

Sau các bài thuyết-trình, đoàn đại-biểu V.N. đã gây được cảm-tình nồng-nhiệt của đại-biểu các Quốc-Gia khác, khiến cho họ vui-vẻ rồi-rít bắt tay hỏi-han về tình-hình xứ-sở, tình-hình Hội-thánh, chương-trình Truyền-đạo Sâu-rộng. Có một Giáo-sĩ đã đến với chúng tôi và nói rằng: «Tôi xin xưng tội với quý Ông. Trước đây tôi có ngăn-trở các bạn tôi đến Việt-nam, vì tôi cho là một nơi nguy-hiêm. Nay, tôi xin hứa sẽ khích-lệ các bạn tôi đến V.N. càng sớm càng tốt.

Trong các bài thuyết-trình của đại-biểu các Hội-thánh bạn, chúng tôi nhận thấy có bài của Ms. J. Lá Lang, ở Nam-Dương quần-đảo nói về trách-nhiệm của Hội-thánh Á-châu đối với các nước mà cửa Tin-Lành đã bị đóng lại như Bắc Việt, Bắc Hàn, Trung-Hoa lục-địa-Cao-miên. Trong giờ thảo-luận, Hội-nghị có khích-lệ việc giảng Tin-Lành trên các đài phát thanh, như đài phát thanh Viễn-Đông tại Ma-ní đề lời của Chúa được đến với các nước đó qua các làn sóng điện. Đồng thời Hội nghị cũng kêu gọi sự cầu thay cho các nước nói trên, tổ-chức công-cuộc truyền-giáo ngoại quốc, cõ-võ thanh-niên dâng mình làm Giáo-sĩ để người Á-châu sẽ đem Tin-Lành cho người Á-châu. Hy-vọng một ngày gần đây, Chúa sẽ mở cửa giảng Tin-Lành tại các nước hiện đang bị đóng cửa, thì chúng ta có sẵn Giáo-sĩ cử đi đến đó.

Bài của Ms. Leo C. Madrigal, Phi-luật-tân, nói về việc gọi Giáo-sĩ đi ngoại quốc. Hội-thánh Phi-luật-tân có 600 chi-hội, đã gọi một gia-đình Giáo-sĩ thứ nhất đi Nam-dương quần-đảo. Hết thầy tín-đồ đều lấy làm sung-sướng về điều đó, nên đã sốt-sắng dâng tiền, cầu-nguyện, đón nhận tin-tức và khích-lệ thanh-niên dâng mình làm Giáo-sĩ. Hội-thánh Phi-luật-tân cũng có Hội Phụ-Nữ Truyền-Giáo, tức là các bà trong chi-hội, Địa-hạt và Tổng Liên-Hội chuyên cầu-nguyện, cõ-động, dâng tiền, làm đủ mọi cách tùy theo khả-năng và quyền-hạn để nâng-đỡ công-kuộc Truyền-Giáo.

Hiện nay trong các nước Á-châu mà Hội Truyền-Giáo Phước-Âm Liên-Hiệp đang hoạt-động đã gọi 29 Giáo-sĩ ra ngoại quốc. Cao-miên đóng cửa đối với các Giáo-sĩ Tây-phương, nhưng có thể không đóng cửa đối với các Giáo-sĩ Đông-phương, nên Hội-thánh Ấn-độ đang hăm-hở gọi một gia-đình Giáo-sĩ đến đó. Hội-thánh Việt-nam có trách-nhiệm gọi thêm Giáo-sĩ đến Lào, Miên, và Thái.

Bài của Ms. R.P. Chavan, Ấn-độ nói về Cộng đồng Cơ - Đốc Giáo (The Ecumenical Movement, cũng gọi là World

Council of Churches). Phong-trào này sẵn-sàng dung-nạp mọi Giáo-phái Cơ-Đốc vô-luận tín-ngưỡng của các Giáo-phái đó có thuần-túy hay không. Vì mục-đích của phong-trào là muốn có một đoàn-thề lớn mạnh. Hiện nay phong-trào có 239 Giáo-phái gia-nhập, trong đó có những Giáo-phái chối-bỏ quyền cao-cả của Kinh-thánh. Các nhà lãnh-đạo của phong-trào luôn luôn nhấn mạnh về Tin-Lành xã-hội, văn-hóa, kinh-tế, chính-trị, nhưng bỏ lơ Tin-Lành cứu-rỗi tội-nhơn. Họ không có chương-trình truyền giảng Tin-Lành cho tội-nhơn, nhưng luôn luôn tìm cách cám-dỗ các Hội-thánh quốc-gia gia-nhập phong-trào của mình bằng đường lối cứu-tế.

Tại Hội-nghị Wheaton, tháng 4 năm 1966, tại Hội-nghị Berlin tháng 10 năm 1966 và tại Hội-nghị Singapore tháng 11 năm 1968 đã khuyến-cáo các Hội-thánh Tin-Lành trong thế-giới phải cẩn-thận đối với phong-trào Cộng-Đồng Cơ-Đốc Giáo. Hội-thánh Tin-Lành Việt-nam đã gia-nhập Hội Tin-Lành Thông-Công Thế-Giới (World Evangelical Fellowship).

(còn tiếp)

TRUYỀN-ĐẠO SÂU - RỘNG

(Tiếp theo trang 22)

trình Truyền-đạo sâu rộng. Thành phần tham dự là quý vị Giáo-sĩ, Mục-sư và Truyền-đạo trong Hạt, đề quý tời tở Chúa thấm nhuần tinh-thần Truyền-đạo sâu rộng và hiểu rõ đường lối hoạt-động.

Chương-trình sẽ được thực-hiện tại 5 khu vực sau đây:

1— Huế	5-7/8/69
2— An-hải	12-14/8/69
3— Quảng-ngải	19-21/8/69

4— Qui-nhơn	22-24/8/69
5— Pleiku	25-27/8/69

Địa-hạt Đông Nam - phần cũng sẽ tổ-chức những ngày học tập, thảo-luận về Chương-trình Truyền-đạo sâu rộng tại các địa-điểm sau:

1— Sài-gòn	9-11/9/69
2— Nguyễn-tri-Phương	16-18/9/69
3— Biên-hòa	23-25/9/69

Xin quý tời-tở và con-cái Chúa khắp nơi cầu-nguyện đặc-biệt cho những Hội-đồng khu vực này, hầu Chúa sẽ ban cho có nhiều thành quả tốt đẹp.

Thơ Tim về Chân Chúa

Anh còn nhớ một buổi chiều nghỉ phép,
Anh về quê để thăm mẹ thăm em.
Giàn Ti-gôn đã đổ bóng lên thêm,
Vài chiếc lá theo gió chiều lão-đào.

Tối hôm đó thấy em ngồi sầu-não,
Anh đến gần nhưng em vẫn không hay.
- Em gái cưng : sao có vẻ sầu-cay ?
Nghe anh hỏi, em giật mình quay lại.
Em không đáp, rồi gục đầu khóc mãi,
Lệ tuôn-tràn thấm ướt cả bờ vai

- Tại sao em không khăn-đảo kêu-nài ?
Cùng Cứu Chúa những điều em đang khóc.
Ngài là Đấng hằng thương-yêu sẵn-sóc,
Những tâm-hồn biết tan-vỡ kêu xin.
Hay là em đã đánh mất lòng tin ?
Nơi Cứu Chúa JÊSUS là bạn thết.
Rồi không dám thưa với Ngài sự thiệt,
Ôm nỗi lòng lo-sợ lẫn hoài nghi.

Nin đi em, ngồi khóc mãi ích gì,
Mau thưa thiệt với Ngài đi em nhé.

Nói xong rồi, anh quay đi nhẹ-nhẹ,
Anh muốn rằng để em được tự-do
Đứng bên ngoài nghe em khóc thật to.
Anh chán-nản, nghĩ rằng em ương-ngạnh
Ồ không phải, anh trách anh nóng tánh,
Vì chính em đang thống-thiết kêu-la,
Anh nghe em, kêu lớn tiếng : «Hỡi CHA »

« Con chết mất ! Chúa ôi ! Con chết mất.
« Chúa yêu con bằng tình-yêu thành-thật,
« Con yêu Ngài bằng dầu lười chót môi.
« Ôi Chúa ôi ! con chết mất Chúa ôi !

« Đã bao tháng con lạc-loài điên-dại
« Chúa nuôi con bằng bàn tay từ-ái,
« Và cho con có giọng tốt tiếng thanh.

« Thế nhưng con đã tự ý trở thành,
« Một Ca-sĩ nơi phòng trà tầu quán.
« Một Ca-sĩ giữa biển đời điên-loạn,
« Để người đời họ lường-thưởng lung-ca.

« Chiều hôm nay con cảm thấy xót-xa,
« Đã bao tháng con đi vào xiêu-đổ. »
« Chúa ơi Chúa, giờ đây con xấu hổ !
« Vì bao lần nhân dịp ngợi khen Cha.

Con cũng lên độc-tấu hoặc đồng-ca.
« Nhưng chỉ qua-loa cho có lệ !
« Chúa ôi ! .. Chúa, con có còn...
được kể !!!??

« Là con Ngài... trong Danh Thánh nữa...
không !!!? »

Em lại khóc!
Nhưng dù sao anh vẫn thấy thoả lòng,
vì em gái đã tìm về chân Chúa.

TRUNG-NGHĨA
AN-HẢI

TAI-HẠI CHẠY THEO

Tôi còn nhớ vào năm 1957, với chức-vụ Đoàn-trưởng Đoàn Thanh-niên Trung-phần, tôi hân-hạnh lên thăm-viếng Ban Thanh-niên Hội-thánh Banmêthuôt. Tôi không ngờ do sự sắp-đặt Thần-hựu, nay tôi là tôi-tớ Chúa tại chính Hội-thánh này.

Mười hai năm trôi. Trải qua bao nhiêu biến-cổ vì thời-cuộc, Hội-thánh Banmêthuôt đã vươn mình lớn lên. Song khi-hậu oi-bức lạnh-lẽo bất thường và Banmêthuôt (BMT) được mệnh-danh Bụi Mù Trời vẫn tung bay với màu vàng gạch li-ti để sẵn-sàng bám dính vào đầu cổ và y-phục khách thập-phương.

Ngoài các sắc dân Âu, Á, Kinh, Thượng, Mường, Mán và các Trung-tâm thẳng-cảnh như Hồ Tĩnh-thương, Cốc Lâm-Tuyền, Trại Cá Giống, Vườn Khảo-cứu, Thác Nhà Đèn, Cầu 14, Sở Cà-phê số 7, còn có một Trung-tâm Bài Cúi của Hội-Thánh Tin-Lành Việt-Nam, để điều-trị bệnh phung cho mọi người không may-mắn mắc phải.

Ngày nay khoa-học tiến-bộ, loài người không bó tay trước bệnh phung, song câu nói của các bậc tiền-bối vẫn còn bất-hủ: Phong (điên), lao (phổi), cở (mù), lại (cúi), tứ chứng nan y. Đời Cựu-ước, người đã mắc chứng nan-y này là thanh-niên Ghê-ha-xi, học-trò của tiên-tri Ê-li-sê. « Vì vậy, bệnh phung của Na-a-man sẽ dính vào người và dòng-dõi người đời đời. Ghê-ha-xi đi ra khỏi Ê-li-sê, bị tật phung trắng như tuyết » (c. 27).

Đời Tân-ước, những người mắc chứng phung nan-y thuộc-linh, là những người

phạm tội cùng Thánh-Linh. « Nhưng ai sẽ nói phạm đến Đức Thánh-Linh thì chẳng hề được tha, phải mắc tội đời đời » (Mác 3: 29). « Vì tiền-công của tội-lỗi là sự chết » (Rô-ma 6: 23a).

Các bạn thân-mến! Ghê-ha-xi, một thanh-niên tuấn-tú, mạnh-khỏe, xã-giao, trong giây phút bị phung dính vào thân mình trắng như tuyết. Đó là hình-phạt tai-hại chạy theo.

I. GHÊ-HA-XI CHẠY THEO NA-A-MAN.— Na-a-man là một quan tướng-lãnh của vua Sy-ri, giàu-có, thể-lực, song mắc bệnh phung. Chính Na-a-man được một đứa gái nhỏ Y-sơ-ra-ên mách tin có tiên-tri Ê-li-sê ở Sa-ma-ri có đầy-dẫy quyền-năng Đức Chúa Trời chữa bệnh. Na-a-man tuy nắm quyền chỉ-huy toàn quân Sy-ri, chiến-công lẫy-lừng, một anh-hùng dân-tộc, một con người hét ra lửa, nhưng trước mặt Ê-li-sê là người của Đức Chúa Trời, Na-a-man phải vâng-phục. Na-a-man đã băng rừng vượt suối tìm-kiếm người của Đức Chúa Trời. Ê-li-sê ra lệnh cho tướng-lãnh Na-a-man đi tắm mình bảy lần dưới sông Giô-đanh thì phung sẽ được sạch. Na-a-man khi lành bệnh, nài-xin Ê-li-sê nhận lễ-vật. Nhưng Ê-li-sê đáp rằng: « Ta chỉ Đức Giê-hô-va hằng sống, là Đấng ta phục-sự mà thề rằng ta chẳng nhận gì hết. Na-a-man ép nài Ê-li-sê nhận lấy, nhưng người từ-chối.

Ghê-ha-xi tôi-tớ của Ê-li-sê, đã theo thầy trên khắp nẻo đường phục-vụ Đức Giê-hô-va. Chàng đã mục-kích các phép lạ của thầy. Chàng nếm-trải sự hi-sinh lý-

« Ta chỉ Đức Giê-hô-va Hằng sống mà thờ, ta sẽ chạy theo người và lãnh lấy vật chi nơi người »

(II Vua 5:20b).

tướng. Song khi đứng trước một con người « vi-đại », sang-trọng, nhiều vật ngon của lạ, lương-tâm Ghê-ha-xi thay đổi. Trong giây-phút thiếu định-hướng, Ghê-ha-xi đã nỡ bỏ người của Đức Chúa Trời để chạy theo người của thời-thế.

II. GHÊ-HA-XI TỰ DỐI MÌNH.—

« Chớ hề dối mình, Đức Chúa Trời không chịu khinh-dễ đâu, vì ai gieo giống chi lại gặt giống ấy » (Ga 6:7).

Na-a-man thấy Ghê-ha-xi chạy theo sau mình, bèn nhảy xuống xe, đi đến đón người, và hỏi rằng: Mọi việc đều bình-an chớ. Ghê-ha-xi đáp mọi việc đều bình-an. Ghê-ha-xi tự dối mình. Trong lòng chàng không bình-an đâu, vì chàng đang diễn-tiến nói dối. Lợi-dụng đúng lúc Na-a-man vừa được lành bệnh, vị tướng-lãnh đang tôn-trọng Ê-li-sê, đang có cảm-tình đặc-biệt với đoàn tùy-tùng Ê-li-sê, chàng Ghê-ha-xi dàn cảnh khéo-léo: Mọi việc đều bình-an. Chủ tội sai tội nói với ông rằng: « Hồi nãy, có hai người trai-trẻ là môn-đồ của những tiên-tri, ở núi Ép-ra-im đến, ta xin ông hãy cho hai người ấy một ta-lâng bạc và hai bộ áo.

Ghê-ha-xi đã mạo danh-nghĩa Ê-li-sê người của Đức Chúa Trời. Chàng đã làm tổn-thương giá-trị của hai môn-đồ trẻ ở miền rừng núi Ép-ra-im. Ghê-ha-xi trong bước đầu được thành-công quá mức. Chàng làm dáng nhân-đạo, lo cho người nghèo-khó. Chàng chỉ xin cứu-trợ một ta-lâng bạc, song được đến hai ta-lâng. Na-a-man lầm-tưởng Ghê-ha-xi trong-sạch, vị-tha, nên Na-a-man nói: Xin hãy nhận lấy

Mục-sư Nguyễn-Lĩnh và gia-quyền

hai ta-lâng. Người cổ nài, đoạn đề hai ta-lâng bạc và hai bộ áo trong bao, rồi trao cho hai tội-tớ mình đem đi trước mặt Ghê-ha-xi. Thật trái ngược khi thấy Ghê-ha-xi là tội-tớ của Ê-li-sê, bất-chánh, còn tội-tớ Na-a-man là người ngoại lại trung-tín.

Ghê-ha-xi nhận lấy lễ-vật mà thầy mình đã thẳng-thắn từ-chối: « Ta chỉ Đức Giê-hô-va hằng sống, là Đấng ta phục-sự mà thờ rằng ta chẳng nhận gì hết. Na-a-man ép-nài Ê-li-sê nhận lấy, nhưng người từ-chối.

« Nhứt tự vi sư, bán tự vi sư », vậy mà trò Ghê-ha-xi đã dối thầy, dối khách, dối bạn, và tự dối mình. Ghê-ha-xi nở nụ cười bắt tay với tội-lỗi.

III. GHÊ-HA-XI ĐI RA KHỎI—

Vị thượng-khách Na-a-man khi về xứ-sở chẳng hay biết chi việc làm tội-lỗi và có hại cho uy-tín tiên-tri của Đức Chúa Trời. Ghê-ha-xi nào kể gì đâu! Tuy chàng theo thầy rày đây mai đó, có khi bị giá lạnh, thiếu ăn, thiếu mặc, song chưa nhận-thức rõ chân giá-trị của sự tình-nguyên theo thầy, và chức-vụ thánh cần trong-sạch. Chàng không đủ đức-tin để đồng-thanh với Vua Đa-vít: « Tôi ngược mắt lên trên núi, sự tiếp-trợ tôi đến từ đâu? Sự

tiếp-trợ tôi đến từ Đức Giê-hô-va là Đấng dựng nên trời và đất» (Thi 121:1).
«Trước tôi trẻ, rày đã già, nhưng chẳng hề thấy người công-bình bị bỏ, hay là dòn-dối người đi ăn mày» (Thi 37:25).

Ghê-ha-xi tham-lam thật sự. Lúc đã đến trên gò, Ghê-ha-xi lấy các bao khỏi tay hai đầy-tờ, và để trong nhà mình, đoạn cho họ đi trở về. Trường-hợp Ghê-ha-xi trưng-tự trường-hợp A-can dấu dưới đất trong trại mình một cái áo choàng Si-nê-a tốt-đẹp, hai trăm siếc-lơ bạc và một nén vàng nặng năm mươi siếc-lơ. A-can «đi ra khỏi» bởi trăm ngàn hòn đá ném vào người và lửa hừng thiêu-nuốt.

Ghê-ha-xi bình-tĩnh ra mắt Ê-li-sê. Người của Đức Chúa Trời hỏi: Ở Ghê-ha-xi, người ở đâu đến? Ghê-ha-xi không ăn-năn trước con mắt nghiêm-nghị của thầy, không thông-cảm nỗi đau-đớn của thầy vì có một môn-sinh phản-bội. Ghê-ha-xi đáp gọn-lòn: Tôi-tờ thầy không có đi đâu.

Rung rung giọt lệ, song cương-quyết chống-trả tội-phạm đến Đức Thánh-Linh, Ê-li-sê quở-trách Ghê-ha-xi: Khi người

kia xuống khỏi xe để đi đón người, lòng ta há chẳng ở cùng người sao? Rày há có phải lúc nên nhậm lấy bạc, quần áo, vườn ô-li-ve, vườn nho, chiên và bò, tôi trai và tớ gái sao? Vì vậy, bệnh phung của Na-a-man sẽ dính vào người và dòn-dối người đời đời.

Với tấm lòng sâu-thăm bi-ai, Ghê-ha-xi vẫn cứng-cỏi không chịu ăn-năn. Ghê-ha-xi đi ra khỏi Ê-li-sê. Chàng bị tật phung trắng như tuyết. Giờ phút này, hai bộ áo không làm cho Ghê-ha-xi hạnh-phúc. Hai ta-lăng bạc không đủ chi-phí chạy-chữa bệnh phung.

Các bạn thân-mến! Chạy theo người mà không cầu-hỏi ý-muốn Đức Chúa Trời quả là tai-hại.

Ghê-ha-xi đi ra khỏi. Song Ê-li-sê đang ở lại.

Ha-lê-lu-gia! Người của Đức Chúa Trời đang vui sống thỏa-mãn theo lượng đức-tin để vác thập-giá theo Chúa, theo hoài...

Cao-nguyên, Mùa Phục-Sanh Kỷ-dậu

Mục-Sư NGUYỄN-LINH

Phó Chủ-nhiệm Địa-hạt Nam Trung-Phần

THÁNH-KINH THẦN-HỌC VIỆN NHA-TRANG THÔNG-CÁO:

Ngày khai-giảng niên-khóa 1969-70 của Thánh-kinh Thần-học Viện tại Nha-trang đã ấn-định vào Chúa-nhật 07 tháng 9 năm 1969. Học-sinh và sinh-viên phải có mặt tại Viện ngày 01, 02 hoặc trễ lắm là ngày 03 tháng IX, 1969. Hai ngày 04 và 05 sẽ giảng Bồi-Linh và cầu-nguyện đặc-biệt.

Chúa-nhật 07/9/69 là CHÙA-NHỰT CỦA THÁNH-KINH THẦN-HỌC VIỆN. Chúng tôi sẽ có thơ đặc-biệt đến các Chủ-tọa các Hội-thánh. Xin các quý Chủ-tọa vui lòng sốt-sắng đọc thơ cõ-vỏ và quyên-trợ cách hữu-lực hầu có đủ đài-thọ phạn-phí và lộ-phí khi trở về của các sinh-viên học-sinh Tốt-nghiệp. Vì khóa này lớp Tốt-nghiệp đông hơn các khóa vừa qua mỗi tháng Viện phải đài-thọ phạn-phí cho 25 thầy cô lớp Đệ-ngũ đó là 50.000\$00. Tám (8) tháng là 400.000\$00. Nếu các quý Hội-thánh không sốt-sắng quyên-trợ hữu-lực mà chỉ lấy tiền dâng lấy có hoặc trích ngân-quỹ chung hay quyên chung 3, 4, khoản một lần rồi đem chia ra như đã có Hội-thánh làm như vậy rồi thì Viện không biết làm sao thỏa mãn sự nhu-cầu cần thiết như nói trên. Một lần nữa chúng tôi tha thiết nài xin các quý Chủ-tọa các Hội-thánh sốt-sắng cõ-động và cầu-nguyện đặc-biệt cũng như quyên-trợ đặc-biệt trong CHÙA-NHỰT CỦA THÁNH-KINH THẦN-HỌC VIỆN (07-9-1969). Chúng tôi chân-thành cảm tạ và tri-ân sâu xa. Trân-trọng và hi-vọng trọn-vẹn. —

BAN GIÁO-SƯ

BÀI CA HY-VỌNG

* Mục-sư NGUYỄN-NAM-HẢI

HY-vọng là nguồn sống vô biên của con người, dù người đang sống trong khung-cảnh thanh-bình êm-ấm hay kẻ đang sống trong chiến-tranh tàn-khóc, đói khổ triền-miên. Hy-vọng là một điều cao quý nhất đời, ai cũng cố giữ nó, bám víu lấy nó đến hơi thở cuối cùng.

Bạn là một thanh-niên đang phóng tầm mắt vào tương-lai và đang thành-khẩn đặt vào một hy-vọng nào đó. Hy-vọng sẽ đến đâu? tương-lai sẽ như thế nào? bạn chưa trả lời dứt khoát được, nhưng qua những giờ học-tập, những ngày tháng trau dồi kiến-thức, những năm cố công làm việc, bạn đang chứng-minh về hy-vọng của mình.

Nếu thật là một thanh-niên Tin-lành, thì dù hoàn-cảnh ra sao, bạn cũng không có quyền tuyệt-vọng. Mỗi ngày bạn có thì giờ cầu-nguyện, suy gẫm Kinh-thánh và giao-thông mật-thiết với Đức Chúa Trời hằng sống, thì tuyệt-vọng là điều không nên có trong nếp sống của bạn.

Hy-vọng của một thanh-niên Tin-lành được tỏ ra đầy-đủ mọi phương-diện của cuộc sống. Ai có thể đi sâu vào tâm-trạng của bạn để nói lên cho hết hy-vọng muôn màu bạn đang ấp-ủ. Tuy nhiên, tôi muốn cùng bạn tìm về một khía cạnh của nếp sống Thanh-niên Tin-lành trong lãnh-vực ca hát.

Thôi, đừng treo đòn càm trên cây dương-liễu nữa, hãy rời gót khỏi bờ sông

lạnh Ba-by-lôn, hãy lau ráo lệ sầu, hãy nhìn lên, và hát lên cho Đức Chúa Trời một bài ca mới ngay ở quê-hương đau khổ này.

Bài ca hy-vọng sẽ đi sâu vào lòng người, làm rung chuyển hằng triệu người tuyệt-vọng trong tội-lỗi, đam mê. Bài ca mới sẽ làm sống dậy những đồng hài-cốt trong trũng buồn thế-kỷ.

Đã nhiều lần tôi tự hỏi: đất nước này đang đầy-dẫy buồn thảm, nghi ngờ, sợ hãi và chết chóc, mà hầu hết những bài ca ta thường nghe mỗi ngày lại cứ đồng điệu bi-ai, càng làm mềm yếu lòng người, làm suy-nhược tinh-thần hy-sinh và chịu đựng. Đáng ra, chúng ta phải được thưởng thức những lời ca lành mạnh, điệu nhạc hùng-tráng để được khích-lệ góp ý-chí và năng-lực giải-cứu Quốc-gia, nhất là thúc giục hàng triệu nam nữ thanh-niên làm tròn nghĩa vụ của mình.

oOo

Ai sẽ hát lên bài ca hy-vọng?

Nhìn vào Hội-thánh, ngành âm-nhạc và ca hát của chúng ta rất đáng hãnh-diện, vì nó đã đóng góp ít nhiều vào nền văn-hóa dân-tộc. Tôi rất tiếc là ngày nay phong-trào sáng-tác, dịch-thuật và phổ-biến bài ca mới của Hội-thánh giống như chiếc bong-bóng xi hơi từ từ rơi vào vực thẳm!

Trên thực-tế, chúng ta thiếu rất nhiều cán-bộ chuyên môn cho các ngành, nhất là ngành ca-nhạc. Không có mấy người có năng-khiếu về âm-nhạc vững chắc, thiếu người dạy hát và điều khiển một đại ban. Ngay như Đoàn Thanh-niên Nam-phần rất cần 1 vài người giúp đỡ về ca-nhạc mà đến nay vẫn không có. Một số ít người có khả-năng tương-đối có thể giúp cho thanh-niên, nhưng hiện nay họ phải làm việc theo từng giây phút của đồng-hồ. Một số

nam nữ thanh-niên có giọng hay tiếng tốt lại không được luyện-tập về kỹ-thuật hát tốt đẹp hơn.

Những năm gần đây, nhiều sinh-viên được học bổng du học Âu Mỹ, nhưng lại không có ai mang nặng hoài bão gây dựng ngành ca-nhạc cho Hội-thánh. Họ muốn trở nên những giáo-sư triết-học Thần-đạo hơn là những huấn-luyện viên về ca-nhạc.

oOo

Gần nửa năm qua, tôi mạnh dạn đứng ra thành-lập một ca-đoàn Thanh-niên Tin-lành. Mục-dịch khích-lệ thanh-niên trong sự hát tôn-vinh Đức Chúa Trời, tạo cho họ có dịp luyện-tập giọng ca, và cũng dùng vào những cuộc truyền-giảng Tin-lành qua truyền-hình Việt-nam hay Chiến-dịch Tin-lành.

Công-việc này lắm tốt đẹp vì gặp phải mùa Giáng-sinh. Tôi ước mong những bài ca Hy-vọng đã được Ca-đoàn hát lên, thì cứ tiếp tục hát vang lừng suốt 4 mùa của đất nước.

oOo

Một người đã nói với tôi: «Cái gì cũng có một thời mà thôi». Phải, vì đó là công-việc của loài người. Nhưng Đức Chúa Trời rất muốn tất cả nam nữ Thanh-

niên hát tôn-vinh Ngài, thì chính Ngài sẽ ban cho họ nguồn sống vui tươi để ca-hát. Đức Chúa Trời biết rõ đất nước này đang đau khổ quá nhiều, nên cần các thanh-niên Tin-lành ca hát khắp nơi để đem lại hy-vọng, an-ủi và sự bình-an tâm linh cho hàng triệu đồng-bào. Cho nên, trách-nhiệm cao quý của chúng ta ngày nay là phải hát lên những bài ca mới để tôn-vinh Chúa, hát lên bài ca Hy-vọng cho 33 triệu đồng-bào.

Đừng đợi đến mùa Xuân, mùa Đại-hội, mùa Giáng-sinh, hay Phục-sinh. Đừng đợi hát vào sáng Chúa-nhật tại nhà thờ, hay những cuộc họp bạn. Hãy hát bài ca Hy-vọng vào tất cả mọi nơi và thi giờ tốt cho bạn. Vì nó chính là nếp sống tốt đẹp nhất của chúng ta: «Hãy lấy ca-vịnh, Thánh-ca, và bài hát thiêng-liêng mà đối đáp cùng nhau, và hết lòng hát mừng ngợi khen Chúa» (Ê-phê-sô 5:19)

Bạn thích hát thánh ca không? Bạn đã gia-nhập ban hát Thanh-niên chi-hội, ban hát liên-hiệp hay Ca-đoàn chưa? Nếu chưa, bạn nên bắt đầu ngay bây giờ. Máy ghi-âm tuyệt-diệu của Đức Chúa Trời đang sẵn-sàng thấu giọng ca nhạc thánh của bạn dâng lên cho Ngài.

Hãy hát lên bài ca Hy-vọng.

MS. NGUYỄN-NAM-HẢI

BẠN HÃY THỬ ĐI, AN ĐIỀN CHÚA LUÔN LUÔN DƯ DẬT!

Trên đảo Trinidad có một hỏa diệm sơn đã tắt chứa đầy nhựa đen. Chất nhựa này cũng khá cứng, người ta có thể bước đi trên đó mặc dù đây đó hơi nóng vẫn sùng sục thoát lên trên mặt thành bong bóng. Người ta đào từng mảng lớn chất nhựa này, dùng xe lửa chở về để tráng đường sá. Tuy nhiên, các chỗ bị đào dù rộng lớn đến đâu cũng sẽ đầy trở lại sau 72 tiếng đồng hồ. Trong hơn 63 năm, chất nhựa này đã được lấy lên và chở đi tàu này đến tàu khác nhưng không bao giờ cạn. Người ta đào sâu xuống hơn 85 thước mà vẫn còn thấy chất đen dẻo ấy sôi sục. Hình như đó là một nguồn vô tận.

Cũng một thế ấy, an điển Đức Chúa Trời tràn trề bất tận. Dù nhu cầu bạn lớn đến đâu thì cũng không thể làm cho tình yêu thương của Ngài khô cạn. Hôm nay, bạn hãy thử Chúa đi! An điển Ngài luôn luôn dư dật.

Phóng-sự

BUỔI THU HÌNH

của Ca-Đoàn

Thanh-Niên TinLành Thủ-Đô

7g30 sáng ngày 3.4.1968 khi tôi đến công Đài Truyền Hình Saigon đã thấy một số các bạn thanh-niên từ tất cả các Hội-thánh vùng Sài Gòn đang đứng đợi. Trong các bạn hiện diện có các bạn từ các Hội-thánh gần như Bàn-cờ, Sài Gòn cũng có bạn từ Hội-thánh cách đài trên 10 cây số như Bình-trị-đông, Phú-Lâm. Tuy nhiên cũng có một số các bạn mới mà tôi không nhận ra được. Hôm nay là buổi thu-hình trình-diễn ca khúc Phục-sinh của Ca đoàn Thanh-Niên Tin-Lành Thủ - đô; tôi cũng được biết thêm Cụ Chủ-Nhiệm Nam Hạt sẽ đọc một sứ-diệp ngắn trong chương-trình. Hiện diện trong

dịp này còn có Mục-sư Nguyễn-nam-Hải, Đoàn-Trưởng Thanh-Niên Nam Hạt, Bạn Hà-hữu-Quang người điều-khiển chương-trình, Ông Giáo - si Lemon đặc trách Thanh-Niên và Bà Giáo-si Lemon điều-khiển ca đoàn, cùng Ông Truyền - đạo Lương - văn - Sấm là người sẽ phụ trách Ca đoàn Thanh-Niên Thủ-đô trong khi Ông Bà Giáo-si Lemon về Hoa-kỳ nghỉ hạn.

Vào lúc 8 giờ khi tất cả thủ tục nhập đài xong chúng tôi vào Phòng Thu Hình. Vì đây là một Ca Đoàn nên chúng tôi sẽ thu ở Phim Trường A là phòng lớn nhất trong hai Phòng thu hình của Đài

Truyền Hình Saigon. Vào đây chúng tôi thấy một hệ - thống ánh sáng gần hàng trăm đèn to tương và hai máy thu hình. Các bạn thanh niên trong ca đoàn ngồi chờ trong Phim Trường A trong khi các bạn thanh - nữ lo trang điểm sau quảng đường dài bị gió bụi Đô - thành vương tung lên. Các người phụ - trách chương - trình chuẩn bị các hình ảnh trong khi chờ đợi các chuyên viên thu hình tới.

Hôm nay tôi xin nghỉ hai giờ để làm nhiệm - vụ nhiếp ảnh kỷ niệm. Cùng với tôi hai bạn L. và B. có chân trong Ca Đoàn cũng xin nghỉ trọn buổi sáng để

Sáng hôm nay tôi thức dậy vào lúc 6 giờ sáng, tôi chưa từng thức vào giờ này trong nhiều năm qua và phải ăn thật vội vã trước khi đi. Ấy là ngày hôm qua tôi đã chuẩn bị kỹ lưỡng tất cả phim, ống kính và pin cho đèn flash. Các cô chắc phải thức sớm hơn nhiều và lo hơn nhiều. Riêng các cô đi bằng taxi, bằng Lambretta ba bánh thì phải dành nhiều thì giờ cho khoảng này. Rủi đón taxi không được hoặc xe Lam đông khách thì làm sao nhỉ!

Bạn Quang mời tôi nhiếp ảnh kỷ niệm đã tâm-sự:

dành cho chương-trình này. Chúng tôi là nhân viên của Hội Hoàn-Cầu Khải-Tượng. Thế nhưng khi cuộc thu hình hoàn tất (12 giờ trưa) hai bạn nhờ tôi xin nghỉ luôn cả ngày vì «mệt».

— Chị N.D. (đánh dương cầm và là nhân viên sứ Quán Anh) đã xin nghỉ trọn ngày. Chị A cũng xin nghỉ trọn ngày (làm cho Tổ-chức Xã-Hội Tin-Lành). Chị N (làm cho USAID) cùng các bạn khác sinh-viên, học sinh cũng xin nghỉ trọn ngày. Anh xin hộ tôi nghỉ luôn nhé!

— Anh thấy các bạn Thanh-Niên mất nhiều thì giờ tập hát, mệt nhọc, đi lại, lại phải đóng nguyệt liêm 30\$. Vì chúng tôi không có ngân khoản nào đài thọ cho Ca Đoàn đành ép ruột tự túc vậy. Dù sao thì chúng tôi vẫn hy vọng rằng đã đóng góp phần nào cho công việc chung của Hội-thánh.

Đến 9.30 đèn bật sáng, các máy Camera sẵn sàng thu hình, nhưng khởi đầu làm sao đây cho một chương - trình Tin-Lành hàng năm trình diễn có vài lần.

Đến 12 giờ chương-trình hoàn tất cách tốt đẹp sau nhiều lần phải cắt ngang để thâu lại. Đứng suốt mấy tiếng đồng hồ mọi người đều mệt nhoài. Bà Giáo - sĩ Lemon đã ướt áo đầu chúng tôi đang ở trong phòng lạnh, còn ông Lemon nét mặt mỗi hiện ra trên nét mặt và thân hình vạm vỡ thể thao. Ông phải lái xe đến tận nhà các bạn thanh nữ thiếu phương tiện di chuyển và đưa các bạn ấy đến đây. Ngoài ra một số nước ngọt cũng được ông cẩn thận mang dùm đến cho các đoàn viên giải khát. « Mỗi bạn chỉ được uống một chai » anh Kiên dè dặt căn dặn. « Chỉ có bấy nhiêu thôi » anh đau khổ thêm, khi tôi uống trước 11 giờ là giờ giải khát được định trước. May mắn thay đến 12 giờ số nước ngọt đủ dùng cho cả Đoàn.

Hàng tuần Đoàn Viên họp lại tập hát vào tối thứ sáu tại nhà thờ quốc tế. Và cuộc tập dượt được duy trì từ buổi trình diễn Ca khúc Giáng-sinh của Ca Đoàn. Ca đoàn Thanh-niên Tin-Lành Thủ-đô được thành lập từ ngày Đoàn Thanh-niên Thủ-đô được thành hình, trong đó Đoàn Trưởng Thanh-niên Nam Hạt làm Cố-vấn và Bạn Hà-hữu-Quang làm quyền chủ-tịch. Hiện Ca Đoàn có một Ban Thường Vụ riêng để hoạt-động.

Chương-trình truyền-hình được thịnh-hành trong mọi giới mọi tầng lớp dân chúng ở Việt-nam. Một chương-trình của Ca Đoàn được bao nhiêu người xem, trong đó có người chưa bao giờ có dịp nghe đến Tin-Lành và chưa từng đến giáo đường. « Chương-trình mới này là chương-trình của Giáo-Hội, đầu chỉ mới có các bạn ở Thủ-đô tham dự » đó là lời của Đoàn Trưởng Thanh Niên Nam Hạt. « Tôi sẽ cố động tài chánh giúp đỡ anh chị em », ông Hội Trưởng Tổng Liên Hội nói trong buổi tập dượt cuối cùng trước khi lên đài. Ông tiếp « tôi xin có lời khích lệ anh em trong công việc này, vì đây là công việc cần-thiết cho Hội-thánh ». Hiện Ca Đoàn đang hoạch-định một chương-trình truyền hình thường xuyên như các tôn-giáo bạn.

Xin Quý Vị Hảo Tâm nhớ đến các công tư chức, các học sinh, sinh viên đã bỏ giờ nghỉ ngơi, bỏ giờ học để dành cho các buổi tập dượt hàng tuần. Để kết luận tôi xin ghi lại lời của bạn B. vừa đi học vừa đi làm « Tôi đã bỏ mỗi tuần 2 giờ quan-trọng nhất cho chương-trình học của tôi để tập hát, vì tôi thấy rõ tầm quan-trọng của việc làm chứng qua giọng hát ».

TƯƠNG-VI

KÍNH GỜI CHƯ QUÍ HỘI-THÁNH

Thưa quý Hội,

Hiện nay nhiều thứ sách biểu tại nhà sách Tin-lành đã hết, và ngân-quĩ in sách biểu cũng không còn. Chúng tôi nhận được nhiều thư xin sách chứng đạo, mà không đủ sách để gởi. Vậy, xin chư quý Hội cầu-nguyện Chúa tiếp trợ để chúng tôi in đủ sách cần-yếu trong việc truyền bá Tin-Lành.

Đa-tạ!

Mục-sư Lưu-văn-Mão

THAY ĐỔI ĐỊA CHỈ

TĐ Bùi Phiên HT Tin-lành Gio-linh, Hộp thư 27, Đông-hà.—Ms. Đặng-văn-Lục, Phó Chủ-nhiệm Miền Tây Nam-phần, 138 Lý-thái-Tổ, Cần-thơ.—Ms Đinh Thống, HT. Tuy-hòa (kiêm nhiệm Sông-cầu và La-hai), Hộp thư 16, Tuy-hòa.—TĐ Phan-dinh-Xuân, HTTL Tiên-quả, Hộp thư 22, Tam kỳ.—Ms. Nguyễn-tấn-Lộc 62 Hùng-Vương, Cần-thơ.—Ms. Nguyễn-văn-Tôi, 98, Chi-Lăng.

THANH-NIÊN

với

CÁC TỔ-CHỨC

của

HỘI - THÁNH

● Mục-sư DƯƠNG-THÀNH

Thưa các bạn,

Trong dịp này tôi tự đặt mình trở lại trong hoàn-cảnh của các bạn để nhìn đến các công-việc của Hội-thánh. Tôi tin chắc rằng chính các bạn mỗi lần nghĩ về thanh-niên, mỗi người đều nhận-thức rằng: Sức-lực của mình, tài-năng của mình phải dành để cho một cái gì. Cái gì đây! mà trong tương-lai đến lúc ta phải dùng tất-cả sinh-lực để dồn vào cho cái gì đó để biến đổi nó trở nên tốt đẹp và hoàn-mỹ.

Nhìn vào Hội-thánh, công-việc mỗi ngày thêm nhiều và lớn mạnh, dấu cho chiến-tranh kéo dài trải qua 20 năm rồi, thì công-việc Chúa, chúng ta không làm hết, cửa giảng Tin-lành đang mở rộng, Hội-thánh đang cần có thêm Giáo-sĩ, Truyền-đạo, cán-sự phổ-biến Tin-lành. Các phụ-huynh hi-vọng Thanh-niên ngày nay sẽ làm nhiều hơn vì dịp tiện họ đã qua rồi, các em Thiếu-niên nhìn vào các anh chị Thanh-

niên, đặt để hi-vọng ở các anh chị sẽ mở cho mình những ngưỡng cửa mới - mẻ và tốt-đẹp.

Trước trạng-huống ấy, chúng ta hãy nhìn lên Chúa mà tự hỏi rằng:

THÁI-ĐỘ CỦA THANH-NIÊN ĐỐI VỚI TỔ-CHỨC HỘI-THÁNH ngày nay như thế nào? Những thái-độ hiện-hữu có thể đáp ứng phần nào cho những nhu-cầu cấp-thiết trong công - việc của Hội-thánh mỗi ngày thêm nhiều và lớn, mạnh do Đức Chúa Trời đòi hỏi chăng?

Ta có thể chia ra 4 hạng Thanh-niên Tin-lành như sau:

- a) Số Thanh-niên có lòng sốt-sắng tham-gia vào công-việc của Hội-thánh.
- b) Số Thanh-niên thờ-ơ trước các tổ-chức của Hội-thánh.
- c) Số thanh-niên lưng-chùng.

d) Số thanh-niên bất-mãn.

a) Chúng ta phải đau-đớn mà nhìn nhận rằng phần lớn Hội-thánh ít tìm thấy **SỐ THANH-NIÊN SỐT-SÁNG THAM-GIA VÀO CÁC TỔ-CHỨC CỦA HỘI-THÁNH** mặc dù thanh-niên biết rõ tinh-thần họ là phục-vụ, khẩu-hiệu thanh-niên là sống để phục-vụ. Thor La-mã dạy: «Hãy siêng-năng chớ biếng-nhác, lòng phải sốt-sắng, hãy hầu việc Chúa.» (12:11) Lời hằng sống Đức Chúa Trời dạy Cơ-độc nhân phải có tinh-thần phục-vụ. Hầu hết các Thanh-niên có tinh-thần này đều được Đức Chúa Trời thăm-viếng và họ thấy sự kêu-gọi cao-trọng của Đức Chúa Trời, nên họ bằng lòng đi vào với Hội-thánh, họ bằng lòng chia xẻ những nỗi vui buồn của Hội-thánh, đồng mang gánh nặng của nhà Đức Chúa Trời. Hạng thanh-niên này tự xác-định cho mình một chỗ đứng trong Hội-thánh, họ không thể nào nhảy ra khỏi Hội-thánh vì Hội-thánh là thân-thể của Đấng Christ. Thánh Phao-lô dạy ở Êphê-sô 4:4 «Chỉ có một thân-thể, một Thánh-linh, cũng như trong sự kêu-gọi mình mà anh em đã được gọi đến một hi-vọng, một Chúa, một đức-tin, một Báp-tem, một Đức Chúa Trời là Cha của mọi người.» c. 16 «Nhờ Ngài mà cả thân-thể đều kết-cấu liên-lạc bởi các sự tương-trợ của các lát-léo, tùy theo công-dụng đã lượng cho từng phần, khiến thân-thể lớn lên và tự gây-dựng trong sự yêu-thương.» 1 Cô. 12:12 «Vả như thân là một mà có nhiều chi-thể, và thấy đều thuộc về trong thân, dầu nhiều cũng chỉ có một thân mà thôi, Đấng Christ khác nào như vậy»

Những thanh-niên loại này ý-thức được vai-trò mình là thân-thể của Đấng Christ,

nên họ không có quyền đứng ngoài Hội-thánh, do đó, họ bằng lòng để cho Đức Chúa Trời tùy ý Ngài sắp-đặt các chi-thể từng một ở trên Hội-thánh, họ tự xếp hàng vào đội quân của Đức Chúa Trời và đầu-phục Chúa hoàn-toàn để cho Chúa xử-dụng mình theo ý Ngài muốn.

b) Chúng ta cũng không khỏi thấy **SỐ THANH-NIÊN THỜ-Ơ TRƯỚC CÁC TỔ-CHỨC HỘI-THÁNH**, số thanh-niên này có nhiều trong Hội-thánh ngày nay. Họ có thì giờ thừa-thãi, có đủ điều-kiện, nhưng lại đi hoang-phí trong những cuộc vui chơi phóng-dăng vô-ích của thế-gian. Lý-do dễ hiểu để nhận thấy nhiều thanh-niên này là vì hoàn-cảnh xã-hội VN ngày nay đã tạo ra họ, và sự nguy-hại hơn hết là số thanh-niên này lại là những con-cái, chất-chất của những gia-đình đầy lòng tin-kính Chúa. Vì thế các thanh-niên đi nhóm lại là để cho cha mẹ, ông bà mình vui lòng. Một số thanh-niên khác, họ thích sống thanh-nhàn để cuộc sống mình được kẻ hầu người hạ. Khi bắt tay làm việc thì sợ mệt-nhọc, ngại mất sức-khỏe, đi ra nắng thì sợ xấu nước da. Họ có tánh ỷ-lại, muốn phó-thác nhiệm-vụ khó-khăn cho kẻ khác còn mình thì chỉ muốn thụ hưởng. Thêm vào đó có những anh chị em nói rằng: «Đối với các tổ-chức trong Hội-thánh như sự làm chứng-đạo, chăm-sóc nhà thờ, thăm-viếng, an-ủi... thì đã có Mục-sư, và Hội-thánh lo rồi, mình là tín-đồ thì chỉ biết thường-xuyên đi nhà thờ, dâng tiền không thiếu-sót, cầu-nguyện, đọc Kinh-Thánh là đủ rồi»

Hỡi các bạn! nếu chúng ta thật lòng đầu phục Đấng Christ, công-nhận mình là con-cái Đức Chúa Trời, là công-dân

Trong số đặc-biệt Thanh-niên này, vì trang báo có hạn, chúng tôi xin gác một số bài thường-lệ lại một kỳ. Kính cáo lỗi bạn đọc.

Cũng xin cáo lỗi quý vị về sự trễ nải và ít nhiều lỗi ấn loát trong số báo vừa rồi, vì tình-trạng hiểm-hoi nhân-công hiện nay.

Thiên-quốc thì nỡ nào thờ-ơ trước các tổ-chức của Hội-thánh. Hơn thế, chúng ta không còn mang một tư-tưởng bảo-thủ thụt-lùi nữa. Lời Chúa phán: « Ai nói mình ở trong Ngài thì cũng phải làm theo như chính mình Ngài đã làm. » I Giăng 2: 4-5. Thật chúng ta không chối cãi được rằng, thanh-niên Tin-lành đang ở vào tình-trạng thiếu-thốn từ vật-chất lẫn tinh-thần. Sự túng thiếu ràng buộc chúng ta nhiều trong các sinh-hoạt hàng ngày, song chúng ta không thể vịn vào hoàn-cảnh đó mà cố-tình không nhìn thấy nguy-cơ sa-sút và trốn tránh trách-nhiệm. Trong hoàn-cảnh túng thiếu dầu phải gian-lao nhưng chúng ta cứ theo một chiều hướng đi lên, nhờ cậy vào sức-mạnh thiêng-liêng mà tiến bước theo đà tiến-triển của Hội-thánh, làm nhiều việc cho giáo-hội. Chúng ta phải có thái-độ dứt-khoát không thể thờ-ơ.

c) Nói đến hạng **THANH-NIÊN LUNG-CHỪNG**, tôi xin tạm mượn ví dụ dễ hiểu, họ là những kẻ bại, hay là cái túi rỗng. Chúng ta đừng vội khinh chê hạng thanh-niên này là không biết gì! — Không! họ biết rất nhiều và nếu cần họ sẽ nói rất suông về mọi tổ-chức của Hội-thánh nhưng họ vẫn đứng ngoài.

Câu hỏi được nêu lên tại đây là tại-sao họ đứng ngoài Hội-thánh?

— Tôi có thể trả lời tóm-tắt như sau:

1) Họ là những người nhút-nhát. Họ sợ đứng trước đám đông, sợ người ta phê-bình khi có sự sơ-xuất lúc tham-gia vào các công-việc Hội-thánh.

2) Họ là người ích-kỷ khi thấy rằng sự hư-mất của đồng-loại có các tổ-chức và người khác lo.

3) Họ là những người sống gởi. Họ chỉ làm việc khi có người đứng bên cạnh

thúc-đẩy họ, và sau đó nếu phải đứng ra một mình thì họ cũng bỏ-phế luôn. Kính thưa các bạn, muốn hưởng hạnh-phúc thật, thanh-niên Đấng Christ phải có tinh-thần phục-vụ, tránh đi tánh ích-kỷ đòi người khác phục-vụ mình. Trong Mat 20: 1-16 trong thí-dụ về: *người làm công trong vườn nho*. Đức Chúa Jêsus kể rằng: Nước Thiên-đàng giống như người chủ nhà kia tảng sáng đi ra muốn những người làm công trong vườn nho mình. Về phần giá cả người chủ đã định cho mỗi người và kêu gọi họ vào vườn nho Ngài. Nhưng khi chủ đi tìm gọi người làm công, có nhiều kẻ rảnh việc đứng trong chợ mà không đáp lại lời nào về tiếng kêu gọi đó. Nên Kinh-Thánh thuật lại lời Người chủ trách: « Sao các người đứng đây cả ngày không làm gì hết », rồi người Chủ một lần nữa gọi họ: « Các người hãy đi vào Vườn Nho Ta và Ta sẽ trả tiền công phải cho ». Lời Chúa gọi trên đây hàm ý dạy Vườn Nho của Chúa đã có sẵn rồi, điều Chúa đang cần có nhiều người đi vào trong đó, nhưng rất tiếc có số đông con-cái Chúa khoanh tay, đứng không cả ngày mà chẳng chịu hầu việc Chúa chi hết.

Ôi tình cảnh chung trong Hội-thánh hiện tại, một số thanh-niên bị ảnh-hưởng của thế-gian nên chưa nhận-thức được các chân-lý cao-quí của Chúa dạy trên, cho nên đã có tình-trạng hô-hào: phục-hưng, đoàn-kết, v.v., nhưng tất cả chỉ là sự hô-hào suông mà thôi. Hội-thánh tiến lên mà tổ-chức trong hàng-ngũ thanh-niên lại thụt-lùi. Thanh-niên không tích-cực phê-phán, kiểm-thảo, và tranh-thủ thời-gian để học-tập tiến-bộ trau-dồi đạo-đức thì sẽ là sự

cần trở to-tát và thiệt-thời cho Hội-thánh. Hội-thánh nhà sẽ không tiến kịp theo trào lưu tiến-hóa của các Hội-thánh bạn. Tiền-đồ Thanh niên Tin Lành sẽ suy-yếu, cả đến sự rao-truyền Tin-Lành cũng không còn có hiệu-lực nữa.

d) Còn về số *THANH-NIÊN BẮT-MÃN* lại quá nhiều. Đối với những kẻ này dễ sanh ra bắt-mãn với bạn, bắt-mãn với thầy và có nhiều lý-do bắt-mãn. Các đấng-tớ Chúa cũng đã nhiều lần đau khổ vì có họ, và cũng không làm sao giữ đưng để có chuyện gì xảy ra khiến họ bắt-mãn.

Số Thanh-niên này nhìn vào Hội thánh, và điều trước tiên ta nhận thấy trong họ chỉ biết phê-bình mà thôi. Cho nên khi làm việc chung với anh em có chỗ không được như ý mình, rồi chỉ-trích, phê-bình, tự mình rút lui ra. Chúng ta phải công-nhận tài-năng, hiểu biết và những sáng-kiến mới-mẻ của họ, họ rất chịu khó học-hỏi nghiên-cứu những điều mới lạ. Nhưng có điều là họ quá-ư bông-bột, muốn cải tổ đường-lối tổ-chức Hội-thánh trong giây phút. Nếu không được đa-số hưởng-ứng thì họ cũng về vườn luôn. Cuối cùng họ tuyên-bố một lời: Hội-thánh không biết sử-dụng và khai-thác khả-năng của họ, thì thôi họ chuyển hướng. Họ đổ tất-cả những lỗi cho các cấp lãnh-đạo Hội-thánh.

Kính thưa các bạn! Như tôi đã trình bày về thái-độ của Thanh-niên đối với tổ-chức của Hội-thánh. Giờ đây chúng ta tự đặt thêm câu hỏi khác: Tuy rằng không được liệt tất cả các ý tưởng, nhưng nó có vài tia sáng giúp các bạn.

TẠI SAO CÓ THỂ CÓ NHƯ VẬY?

Tôi có thể trả lời rằng:

1) Phần lớn các Thanh-niên trong Hội-thánh chưa được sự thăm viếng của Đức Chúa Trời.

2) Các Thanh-niên chưa hiểu hoàn-toàn về các tổ-chức của Hội-thánh.

3) Địa-bàn hoạt-động của Thanh-niên bị mất.

Hầu hết các tấm lòng trẻ chưa được sự thăm viếng đặc-biệt của Đức Chúa Trời, họ không chịu dâng tấm lòng mình cho Chúa ngự trị, và làm Chủ trọn- vẹn trong đời sống mình.

Một ngày kia có một Thanh-niên đến tỏ tâm-tình với bạn mình rằng: Bạn ơi tôi sắp bước vào đại-học, và bắt buộc tôi phải xuất-dương. Thật là vấn-đề tiến thoái lưỡng-nan, tôi đã chiến-đấu nhiều ngày giữa định mệnh và lý-trí.

— Xin anh cứ nói hết tôi nghe!

— Bạn ơi, lúc tôi còn ở ban Trung-học đã lỡ hứa nguyện với Chúa rằng “Nếu Ngài ban cho tôi đủ tài sức qua Trung-học thì tôi không muốn gì hơn là dâng đời sống mình cho Chúa” Tôi muốn dứt-khoát theo Chúa nhưng bây giờ hãy còn (một số luận-điều được kể ra) bổn-phận làm con, làm anh cả, làm công-dân trong một nước v.v nhiều người đang mong ước thấy sự hiển-đạt của tôi!

— Nghe bạn nói xong, anh liền khuyên bạn hãy giữ trọn sự hứa nguyện với Chúa.

Từ giả bạn ra về, một tin sét đánh người, bạn đó đã bị tử-nạn xe hơi, thi-thể được xe hồng thập-tự chở bỏ tại nhà xác trong một bệnh-viện gần đó. Ôi, thật là một định-mệnh trở trêu khiến cho người nghe đến đều đau-đớn và thương-tiếc chàng Thanh-niên đã hứa-hẹn trong tương-lai kia. Do sự chết cách thình-lình của người bạn vừa được thổ-lộ tâm-

CẢM TẠ

Chúng tôi chân-thành tri-ân Ban Trị-sự và Hội-thánh Gia-định, quý vị Giáo-sĩ, quý vị Mục-sư Truyền-đạo, quý Ông Bà Anh Chị Em, giáo-hữu xa gần, đã đến an- ủi, giúp- đỡ và đưa xác con, chôn, chúng tôi là Thiếu-úy Nguyễn-an-Khương đến nơi phần mộ.

Trong lúc tang-gia bận rộn, có điều chi sơ xuất, xin quý vị lượng tình tha thứ.

Ông Bà Mục-sư Nguyễn-tấn-Lộc
và Bà góa-phụ Nguyễn-an-Khương

tình sau chưa đầy 15 phút, bỗng đứng đã đi vào cõi đời đời. Thanh-niên này nhận được nhiều sự dạy-dỗ cao-quí là:

— Kết-quả của sự chống-trà tiếng gọi của Thần-linh thật là nguy-khốn dường bao!

— Bản-ngã, và những sự ưa-thích của nó luôn chống trả với linh-hồn và

— Lưỡi hái tử-thần sẵn-sàng chờ đợi bên mình.

Thật, chúng ta phải thú-nhận mình chưa hiểu hoàn-toàn các tổ-chức của Hội-thánh. Điều này dễ hiểu vì có Hội-thánh nhà thiếu tài-chánh và thiếu quảng-bá viên nên phần lớn các tổ-chức Hội-thánh chỉ đến bạn trẻ một cách lộn xộn. Song song với sự-kiện đó các Thanh-niên không chịu khó mà hiểu hay tham-khảo ý-kiến với người biết chuyện. Hơn nữa là các Thanh-niên hiện-đại chỉ biết lo học, thi-cử, lo làm việc hằng ngày ở công hay tư sở mình thôi.

Tuổi Thanh-niên là tuổi ưa hoạt-động, nhưng nếu địa-bàn hoạt-động đó bị mất. Phần đông tinh-thần Thanh-niên ở Hội-thánh ta không tiến kịp với tinh-thần ở những nước có Hội-thánh lớn mạnh. Do đó muốn phổ-biến một điều gì mới lạ vào các tổ-chức Hội-thánh thì phải dùng một thời-gian khá lâu, nên một số anh chị em thiếu đức-tính kiên-nhẫn mà lần hồi chán-nản và buồn xa ra.

Các bạn thân mến!

Để đáp-ứng nhu-cầu hiện-tại trong Hội-thánh cũng như ngoài xã-hội, luật đào-thải tự-nhiên sẽ dành cho lớp người trẻ thay thế lớp người già. Nếu địa-bàn hoạt-động của Thanh-niên bị mất thì phần trách-nhiệm ấy sẽ về ai? và tiền đồ Hội-thánh sẽ ra thế nào?

Tôi thành-khẩn kêu gọi anh chị em Thanh-niên lâu nay vẫn khách-quan đứng ngoài các tổ-chức Hội-thánh, hoặc thờ-hững với công-việc nhà Chúa, hay còn giữ thái-độ lưng-chứng và bắt-mãn. Hãy tự xét bản thân mình và noi gương Đức Chúa Jê-sus, Cứu-Chúa duy-nhất của chúng ta. Chính Ngài đã đến thế-gian lấy đời sống mình làm gương-mẫu cho tất-cả những

ai muốn hầu việc Ngài: Ấy là con người đến, không phải để người ta phục vụ mình, nhưng lấy chính mình Ngài phục-vụ cho kẻ khác, lấy chính sự sống Ngài làm giá chuộc tội cho mọi người.

Theo tinh-thần ấy: Sứ-đồ Phao-lô hiến dâng đời sống tuổi trẻ để phục-vụ Chúa và đồng loại cách hằng say, ông hãnh-diện tự kể mình là nô-lệ của Đức Chúa Jê-sus-Christ.

Chính Chúa đã hứa: “Này Ta đến mau chóng và đem phần thưởng theo với Ta để trả cho mỗi người tùy theo công-việc của họ làm” (Khải 22:12).

Chót hết, tôi nhắc lời Tiên-sĩ Kinh-Tế học Nguyễn-văn-Hảo thích-nghĩa thế nào là Thanh-niên:

“Thanh-niên là lớp người trẻ tuổi, có sinh-lực hoạt-động, có óc sáng tạo, trong-sạch, vô tư, nhiều nguyện-vọng, hằng say với việc ích quốc lợi dân, thừa can đảm hi-sinh, và không ngại gian-lao tranh-đấu. Lấy nghĩa nhân làm lý-tưởng phục-vụ nhân-quần. Thanh-niên vừa là thành trì bảo-vệ tổ-quốc, khi lâm-nguy, vừa là lực lượng kiến-thiết và hoàn-thành cuộc cách-mạnh ở hậu-phương. Phải có tinh-thần tranh-đấu hằng say, không vụ lợi, do mới có thể khoác cho mình cái cảm-bào Thanh-niên mà không hổ-thẹn.”

Hỡi các bạn trẻ, nếu chúng ta đem tất-cả ý-nghĩa trên đây áp-dụng cho tuổi thanh-xuân của mình đồng thời hiến trọn cho Đức Chúa Trời để phục-vụ Chúa, Hội-thánh và đồng-bào thì hạnh-phước biết bao!

TIN BUỒN

Gia-định.— Thiếu-úy Nguyễn-an-Khuong 33 tuổi con trai thứ tư của Mục-sư Nguyễn-tấn-Lộc đã về an nghỉ trong nước Chúa ngày 24-6-69 tại 97 Chi-Lăng Gia-định.

Thay cho toàn thể Hội-thánh Gia-định chúng tôi xin thành tâm phân ưu cùng Ông Bà Mục-sư Nguyễn-tấn-Lộc và tang-quyển.

Ban Trị-sự
Hội-thánh Gia-định

Được cứu khỏi sự nguy-hiểm

● HA NHONG

TÔI tên là HA NHONG tín-đồ trong Hội-Thánh Bon Rom, Ấp Dame Xã N'hol H1, Quận Đức Trọng, Tỉnh Tuyên-Đức. Truyền-đạo của tôi tên là Ông HA SIENG B.

Tôi tin Chúa trong năm 1953 nhưng không hiểu rõ về Tin-Lành của Chúa, cho đến năm 1960 thì tôi mới được tái sinh. Tôi xin làm chứng về ơn Chúa đã ban cho tôi như sau:

Chiều ngày 28 tháng 3 năm 1963, đang khi tôi ở trong quân đội, tôi được ông Chỉ-huy Trưởng cho phép về thăm gia-đình. Có một người vì lòng ghen-ghét tôi đã gài một quả lựu-đạn, tôi đi đến thành-linh đụng dây và giật mình nhẩy qua độ 30 thước thì lựu-đạn nổ phía sau, tôi không bị gì, cảm ơn Chúa đã cứu tôi.

Ngày 20 tháng 5 năm 1964 chúng tôi cưa một khúc cây to lớn và dài. Tôi và cháu tôi là HA THƯƠNG cưa cây đó, vì nơi ấy là dốc núi nên khúc cây đó lăn xuống một cách đáng sợ. Chúng tôi chạy trước khúc cây đó lăn theo sau. Nhiều người thấy và tưởng rằng chúng tôi sẽ bị đè chết, nhưng cảm ơn Chúa đã lo cho chúng tôi, có một cây nhỏ chặn khúc cây to đó nhờ vậy tôi và cháu tôi khỏi chết.

Ngày 31 tháng giêng năm 1965 Đội Quân của chúng tôi bị tấn-công và có độ 40 người bị chết, chính tôi cũng tưởng rằng không còn sống nữa, nhưng Chúa đã cứu tôi ra khỏi sự nguy-hiểm đó.

Ngày mồng 5 năm 5 năm 1965 tôi giải ngũ và trở về làng, hiệp tác hầu việc Chúa với Hội-thánh. Đến ngày 18 tháng 03 năm 1968 Ấp Dame bị tấn-công có nhiều nhà bị cháy và có nhiều người bị chết. Chính tôi và một nhóm người khác bị bắt vào rừng, trong 25 ngày. Đến ngày 12 tháng tư năm 1968 tôi được thoát khỏi và sau đó tôi tìm được việc làm tại Đà-lạt.

Ngày 15 tháng 11 năm 1968 tôi và cháu tôi tên là Ha Nhiêu đi bắt cá dưới suối và Chúa đã cho chúng tôi được nhiều cá ăn. Sau đó có một việc xảy ra cho tôi. Từ ngày 30 tháng 2 năm 1968, tôi đau yếu nhiều ho và ra máu từ trong cổ. Tôi đi tìm Bá-si để chữa và đã nhờ thuốc men tốn 23.000\$ nhưng không khỏi được. Trong khi tôi chịu sự đau-đớn đó, có một số người cảm dỗ tôi, bảo cúng một con heo thì mới khỏi, nhưng tôi quyết-định đã tin Chúa Jê-sus rồi thì không cần huyết của súc vật nữa. Tôi cứ cầu nguyện với Chúa ngày và đêm và Chúa đã nhậm lời cầu-nguyện của tôi. Vào lúc 1 giờ 30 sáng ngày 28 tháng giêng năm 1969 tôi ho và thấy bị nghẹt và ngứa trong cổ, không thở được. Tôi lấy ngón tay sờ thử xem có cái gì không. Tôi sờ đụng một con gì trong đó, tôi tưởng là con sán, định bắt nó nhưng không được vì nó rút lại trong cổ tôi, tôi khó chịu và đau nhiều quá. Độ chừng 10 phút sau tôi hết sức cầu-nguyện với Chúa, và Ngài nhắc tôi làm một điều, ấy là tôi uống nước xi-phông. Kết quả, có một con đĩa ra từ trong cổ của tôi, dài một gang tay, to bằng ngón chân cái. Từ đó đến nay, tôi có sự khỏe-mạnh, bình-an, vui-vẻ, tôi cảm ơn Chúa vì Ngài đã cứu tôi khỏi chết.

Thánh-kinh Thần-học Viện Nha-trang Thành - quả trong niên học 1968 - 69. Tại Hội đồng Tổng-liên Hội lần thứ 36, Ms. Giáo-sư Vũ-văn-Cư có làm chứng ơn phước Chúa đã ban cho Thần-học Viện niên-khoá vừa qua (68-69). Dù gặp nhiều khó-khăn nhưng Chúa cũng đã ban rất nhiều ơn-phước mới lạ về phần thuộc-linh và thuộc-thể. Đặc biệt nhất là số sinh-viên và học-sinh tăng lên 51 phần trăm so với niên khoá 67-68, chia ra như sau: 25 sinh-viên Ban Cao-đẳng, 54 học-sinh chương trình Ngũ niên, 7 học-viên cán-sự phổ biến Tin-lành. Một điều rất tiếc là năm nay, sau ngày bãi khoá có 14 học-sinh đệ-nhi niên không được Bộ Quốc-Phòng chấp-thuận hoãn-dịch, nên họ đã trình-diện nhập-ngũ. Vì lý-do thời-cuộc và cũng vì nhu-cầu cấp bách của HT, niên-khoá sắp tới, Thần-học Viện sẽ thu-nhận những sinh-viên và học-sinh từ 17 tuổi cả nam lẫn nữ, hầu huấn-luyện họ ra đi truyền giảng Tin-lành. Thần-học Viện đang cần sự cầu-thay và ủng-hộ mạnh-mẽ của Hội-thánh chung. Được biết lễ Tốt-nghiệp và Mãn khoá 1968-69 của TKTHV đã được tổ-chức cách long-trọng vào chiều ngày 27-4-69, có sự hiện-diện của Hội-trưởng TLH, Hội-trưởng HTG Liên-hiệp cùng rất đông giáo-sĩ, mục-sư, truyền-đạo và tín-hữu các HT phụ-cận. Đây là lễ Tốt-nghiệp thứ 35 của nền Thần-học HT nhà và là lần thứ 9 của Thánh-kinh thần-học Viện Nha-trang. Trong dịp này, Ms.

Hội-trưởng D.F. Irwin có giảng Kinh-thánh và Ms. Hội-trưởng Đoàn-văn-Miêng có ban huấn-từ. Toàn-thể sinh-viên, học-sinh đều rất cảm-động. Trước sự chứng kiến của các tôi-tớ con-cái Chúa, Ms Viện-trưởng Ông-văn-Huyền đã trao văn-bằng Tốt-nghiệp cho 9 học-viên. Thần-học-viện đang cần sự cầu-thay và ủng-hộ mạnh-mẽ của Hội-thánh chung, — nhất là cho khoá học sắp tới, sẽ mở vào trung-tuần tháng 9/69 — (Thông-tín-viên T.S.)
Lời cảm-tạ. — Chúng tôi chân-thành tỏ lòng tri-ân các quý tôi-tớ, con-cái Chúa trong và ngoài nước đã gửi điện-tín và thư-từ đến chúc mừng lễ Tốt-nghiệp và Mãn-khoá 1968-69. — T.K.T.H.V.

Nha-trang. — Lễ tấn-phong Mục-sư cho TĐ Nguyễn hữu Dục. — Chúa-nhật 18-5-69, tại nhà thờ Tin-lành Vinh-phước (Nha-trang), lễ tấn-phong mục-sư cho TĐ Nguyễn hữu Dục, chủ-tọa HT Thanh-quít (Quảng-nam) đã được cử-hành cách rất trọng-thể do cụ MS Ông văn Huyền chủ lễ. MS Vũ văn Cư hướng-dẫn chương-trình. MS Lê hoàng Phu giảng Kinh-thánh. Cụ MS Lê văn Thái cầu-nguyện đặt tay. Vị Tân Mục-sư tỏ lời cảm-tạ ơn Chúa và xin các tôi-tớ con-cái Chúa cầu-nguyện nhiều thêm cho chức-vụ của ông. Một người dự lễ

Ban-mê-thuật. — Ông bà MS Giáo-si Nguyễn hậu Nhưong đã trở lại thăm viếng

công-việc Chúa tại Banmêthuột từ ngày 30-5-69 đến ngày 4-6-69. Trong dịp này, ông bà có giảng và làm chứng ơn-phước Chúa tại Hội-thánh Ban-mê-thuột và Hội nhánh Trung-tâm Chiêu-hồi Hoà-bình. Hội-thánh được cảm-động và hứa cầu-nguyện cho công-việc Chúa tại Ai-lao cũng như cho gia-đình của ông bà MS Nguyễn hậu Nhung

Hai ngày 4 và 5-5-69, Truyền-đạo Nguyễn đình Chương, Phó Đoàn-trưởng Thanh-niên Nam Trung-hạt có đến giảng Lời Chúa cho Ban Thanh-niên Ban-mê-thuột, Ban Thanh-niên Hội-thánh Tỉnh thượng và thăm viếng HT Trung-tâm Chiêu-hồi Hoà-bình, HT Phước-an. Trong dịp này, Ban Thanh-niên Ban-mê-thuột có tổ-chức 1 buổi nhóm chung cho Thanh-niên Kinh, Thượng tại Hội-thánh Rhadé vào chiều 4-5-69. Các buổi nhóm đều được phước của Chúa rất nhiều.

MS Nguyễn Linh và Trưởng-ban Thanh-niên Thái bình An.

Lạc-thiện— Ngày 30-4-69, MS Nguyễn Linh, Phó chủ nhiệm, TĐS Lê huỳnh Long là tôi đã đáp trực-thăng đi Lạc-thiện thăm-viếng và giảng Kinh-thánh tại HT Quảng-trạch và khu-vực Định cư Lạc-thiện. Tối đến, chúng tôi vào một làng Thượng là Buôn Biếp để nghỉ đêm, Truyền-đạo Y-Leo mời MS Linh giảng cho HT Thượng và tiếp-rước chúng tôi rất ân-cần. Mong quý vị cầu-nguyện cho tại quận Lạc-thiện sớm xây được 1 nhà thờ vì hiện nay Chánh-quyền đã cấp cho 1 lô đất tốt-đẹp ở sát tỉnh-lộ, giáp với Hồ Lạc-Thiện và dưới chân đồi Biệt-diên Cựu-Hoàng.—
TĐ. Nguyễn-thiện-Tin

Ma-Lâm.— *Ơn phước Chúa*.— Hội-thánh Ma-lâm đã được thành-lập trên 20 năm, trải qua rất nhiều biến-cổ, song tạ

ơn Chúa, Ngài có che-chở con-cái Ngài. Với số 12 gia-đình, gồm 35 người, Hội-thánh vẫn cậy ơn Chúa bước đến nền tự-trị hoàn-toàn. Theo mắt xác-thật, chúng tôi xét thấy không sao có được điều ấy, nhưng ơn thần-hựu của Chúa đã ban cho Hội thánh cách vui-vẻ, cho nên chúng tôi tỏ ra đây để các con-cái Chúa cùng cảm-tạ ơn Ngài. Ngoài ra, chúng tôi cũng xin làm chứng một ơn phước đặc-biệt khác nữa. Ấy là có một quả đạn đại-bác rơi vào tường nhà tư-thất gần phòng ngủ của chúng tôi, nhưng Chúa cho quả đạn ấy không nổ. Sau khi đào kiềng để xây nhà thờ mới biết. Thật là một ơn che-chở của Chúa rất lạ-lùng. Hội-thánh chúng tôi hiện vẫn chịu nhiều thử-thách vì ảnh-hưởng của chiến-cuộc. Kính xin các tôi-tớ con-cái Chúa cầu-nguyện nhiều cho. Thành-thật đa tạ.— *TĐ. Mai Hải.*

Gò-Vấp.— Lễ Phục-sanh vừa qua Hội-thánh Gò vấp đã cử hành lễ báp-têm cho 10 con-cái Chúa, trong số ấy có 4 người thuộc Hội-thánh Thông-tây hội, 6 người thuộc Hội-thánh Gò-vấp. Mấy tháng trước, tại Hội-thánh Gò-vấp cũng đã có làm lễ báp-têm cho 5 người nữa. Ha-lê-lu-gia, ngợi-khen Chúa. Xin quý vị cầu-nguyện để mỗi ngày Chúa lấy những kẻ được cứu thêm vào Hội-thánh.—

TĐ. Nguyễn-văn-Ba.

Khánh - Bình.— Hội-thánh chúng tôi đã tổ-chức được 1 khóa Kinh-thánh đoãn-kỳ, có 45 tín-hữu theo học. Các đề-tài của lớp học ngắn hạn này là: 1. Trách-nhiệm và phương-pháp chứng-đạo,—2. Ích-lợi của Trường Chúa-nhật,—3. Bồn-phận cha mẹ đối với việc thành-hôn của con-cái theo ý Chúa. Các tín-hữu nhận được nhiều sự dạy-dỗ. Ai nấy đều ước-ao có nhiều khóa học như thế để Hội-thánh được phục-hưng.— *TĐ. Hoàng-ngọc-Quang.*

TIN VUI

Tân-an.— Truyền-đạo-sinh Đặng-văn-Đàng, trưởng-nam của bà Quả-phụ Đặng-văn-Hai, Hội-thánh Tin-lành Gò-công thành-hôn cùng cô Đặng-thị-Dung, trưởng-nữ của ông bà Đặng-văn-San, Hội-thánh Tin-lành Long-an. Hôn-lễ cử-hành tại nhà thờ Tin-lành Long-an ngày 11-5-69.

Sa-đéc.— Thầy Lý-văn-Tư, trưởng-nam ông bà Lý-bá-Phước, nghị-viên Hội-thánh Sa-đéc, thành-hôn cùng cô Trần-hữu-Hạnh, thứ-nữ của ông bà Trần-văn-Cứu, thuộc-viên Hội-thánh Sa-đéc. Hôn-lễ cử-hành tại tư-gia ngày 28-5-69.

Chánh-hưng.— Truyền-đạo-sinh Nguyễn-hữu-Tín, trưởng-nam của ông bà Nguyễn-thắng-Triều, Hội-thánh Bình-hòa-phước, thành-hôn cùng cô Phạm-thị-Mỹ,

thứ-nữ của ông bà Phạm-hữu-Thuần, Hội-thánh Chánh-hưng. Hôn-lễ cử-hành tại Chánh-hưng ngày 12-6-69.

Ấp Đa-me, Đức-trọng, Tuyên-đức.— Cậu M'Bon Ha Nang, con trai ông bà Mục-sư Ha Brong, Hội-thánh Kondo Đa-me, thành-hôn cùng cô H'Nguôi, con gái của ông bà Y-Brông, tín-đồ Hội-thánh Buôn Buôr, Ban-mê-thuật. Hôn-lễ cử-hành tại nhà thờ Kondo, ngày 30-3-69, do Ms. Chủ-nhiệm Ha Sao A chủ lễ.

Nha-trang.— Cô Ông-thị Cẩm-Vân, con của ông bà Ông-văn-Kính, 8 Huỳnh-thúc-Kháng, Nha-trang, sánh duyên cùng cậu Bùi-hồng-Si, con của ông bà Bùi-Bru, 351/59 Trương-minh-Giảng, Saigon. Hôn-lễ cử-hành tại Nha-trang ngày 14-6-69.

TIN BUỒN

Giáo-đức.— Bà Trương-thị-Quế, một tín-đồ gương-mẫu, đã về nước Chúa ngày 6-3-69, hưởng-thọ 77 tuổi. Thay cho Hội-thánh, xin phân-ưu cùng tang-quyển.
Mục-sư Phạm-hữu-Trực.

Phước-Hậu (Bình-định).— Ông Trần Bờ, 53 tuổi, chấp-sư của Hội-thánh Phước-hậu, đã ngủ yên trong Chúa ngày 27-5-69. Thay cho Hội-thánh, chân-thành phân-ưu cùng tang-quyển.— *Ban Trị-sự.*

Vinh-Long.— Bà Nguyễn-văn-Tài, 81 tuổi, kế-mẫu của bà Lê ngọc-Chấn, về nước Chúa ngày 3-4-69. Lễ an-táng rất trọng-thề.— Em Tô-công-Việt, 15 tuổi con ông bà Tô-công-Chánh, tử-nạn ngày 17-5-69. Thay cho Hội-thánh, chân-thành phân-ưu cùng các tang-quyển.

Mục-sư Triệu-ngươn-Hên.

Mô-Cày.— Mai-văn-Sơn 11 tuổi, con ông bà Mai-văn-Xôn, tử-trần ngày 3-6-69 sau một cơn bạo-bệnh. Cầu Chúa an-ủi tang-quyển.— *Ban Trị-sự.*

Ban-mê-thuật.— Cậu Nguyễn-văn-Của an-nghỉ trong nước Chúa ngày 1-6-69, hưởng-thọ 74 tuổi. Cậu tin Chúa tại Nam vang lúc 25 tuổi, quê-quán tại Mỹ-Tho. Suốt thời gian 49 năm, Cậu trung-tín thờ phượng Chúa. Cầu Chúa an-ủi tang-quyển.
Ban Trị-sự H.T. Ban-mê-thuật.

Trung-tâm Tình thương.— Cậu Nguyễn-Chi an-nghỉ trong nước Chúa ngày 12-5-69, hưởng-thọ 74 tuổi, sau một năm mang bệnh trầm-trọng mà Cậu vẫn giữ lòng trung-tín với Chúa. Nguyễn Chúa an-ủi tang-quyển.— *Ban Trị-sự HT.*

Phú-lâm.— Em Nguyễn-thị Xuân-Thu, 6 tuổi, con ông bà Nguyễn-văn-Công tự Còn, đã ngủ yên trong Chúa ngày 3-6-69 sau 1 cơn bạo-bệnh. Thành thật phân-ưu và cầu Chúa yên-ủi ông bà Còn và tang-quyển.— *Ms. Nguyễn-thái-Dương.*

An-hải.— Cậu Nguyễn-văn-Lương, thuộc-viên HT An-hải, thân-sinh Ms Nguyễn-văn-Si, nhạc-phụ Ms. Hoàng-trọng-Nhật, đã về nước Chúa ngày 25-5-69, hưởng-thọ 85 tuổi. Thay cho toàn-thể con-cái Chúa tại An-hải, thành-kính chia buồn cùng tang-quyển.— *Ms. Lê-văn-Từ.*

Ấp Yô-Monang, Lạc-dương, Tuyên-đức.— Lơmu Ha Minh, trưởng-ban Thanh-niên HT R'Hang Grôi bị bắt vào rừng và bị giết chết. Lễ an-táng được cử-hành tại Trường Kinh-thánh Đalat ngày 11-4-69. Có chừng 200 người đưa xác cậu đến nơi phần mộ. Xin phân-ưu cùng tang-quyển.— *Ms. Đoàn-trường TN Ha Tang.*

SINH-HOẠT TRUYỀN-GIÁO

GHI-ÂN.— CÁC AN-NHÂN ủng-hộ việc Truyền-giáo (tiếp theo kỳ trước)

HT Phước-Tuy 300đ, HT Saigon 3.600đ. HT Vinh-long 4.650đ MS Ng. anh Tài 700đ HT Phước-long 380đ. Hội Truyền-giáo 58.080đ. HT Vinh-long 500đ. HT Mỹ-tho 8.165đ. Cụ MS Nguyễn văn Sáng 500đ. HT Nguyễn-tri-Phương 2.650đ. HT Tuy-Hòa 3.273đ. HT Tiên-Quả 1.380đ.

HT Gò-vấp 1.700đ. HT Nhatrang 4.000đ. HT Nhatrang 3.007đ. TK Thần-học viện 10.000đ. HT Phù Cát 500đ. HT Long-phú 900đ. TĐ Lý văn Đáng 500đ. Ông Vũ Quyển 500đ. MS Phạm văn Năm 1.000đ. MS Nguyễn anh Tài 700đ. HT Gia-Nghĩa 4.904đ. HT Bukôl (Quảng-Đức) 1.380đ. HT Đàlat 4.000đ HT Huế 1.000đ. HT Biên-hòa 800đ. HT Cần-thơ 1.168đ. HT Vinh-điện 600đ HT Tân-an (Đà-nẵng) 5.350đ. Ban thiếu nhi HT Đức-Phổ 700đ. Cô Nguyễn thị Yến 200đ. HT Hòa-Mỹ 8.400đ. HT Hải-Châu 1800đ. Hội Truyền-giáo 58.080đ. HT Banmêthuôt 780đ. Ông Ngô minh Thanh 10.000đ. HT Gia-định 3.557đ. HT Cà-mau 1.000đ. HT Phước-Tuy 1.155đ, HT Ba-Xuyên 3.900đ. Cô Nguyễn thị Nga 650đ. Vinh-long 200đ, HT Biên-hòa 400đ. HT Cần-thơ 1.670đ. HT Mỹ-An 3.150đ. Hội-truyền-giáo 58.080đ. HT Phan-rang 2.400đ. (tính đến ngày 10-3-69)

Ủy Ban Truyền-giáo — Hộp thơ 73 Nha-trang. (còn tiếp)

HỘP THƠ TÒA-SOẠN

Tòa-soạn hân-hạnh nhận được những bài dưới đây. Xin thành-thật cảm ơn các tác-giả: *Đấng yêu-thương* của VTĐ; — *Trở về*, — *Trà Đa và Xóm mới* của Ms. Phạm-xuân-Hiền; — *Những bức thư lính (2 bài)* của Thumim; — *Khí-giới của ĐCT*, — *Ý-nghĩa của việc Truyền-giáo*, — *Hôn-nhân* của bà Thanh-Hà; — *Lời vàng tiếng ngọc* của Lạc-Giao; — *Chiếc lá vả* của Lê-đình-Lân; — *anh Hà tiện (ĐLN)*, — *Về với Chúa* của Trần-thị-Nhan; — *Phương là Tin-lành à* của Trần-thanh-Tùng; — *Cảm-tưởng về lớp Thánh kinh mùa Hè* của cô Tạ-quế-Phi; — *Khúc hát nhớ quê*, — *Luôn luôn dư-dật*, — *Chuyện giả-tưởng*, — *Bài học về cây bút chì* của Linh-Cương; — *Niềm mơ-ước bây giờ* (nhạc phổ) của Trần-thiên-Ái; — *Tôi-mọi bởi yêu-thương*, — *Đẹp lòng ĐCT* của Đại-Bằng; — *Chiến-binh Thập-tự* của Ms. Nguyễn-thái-Dương; — *Lời nguyện nửa đêm* của Lê-văn-Thiện.

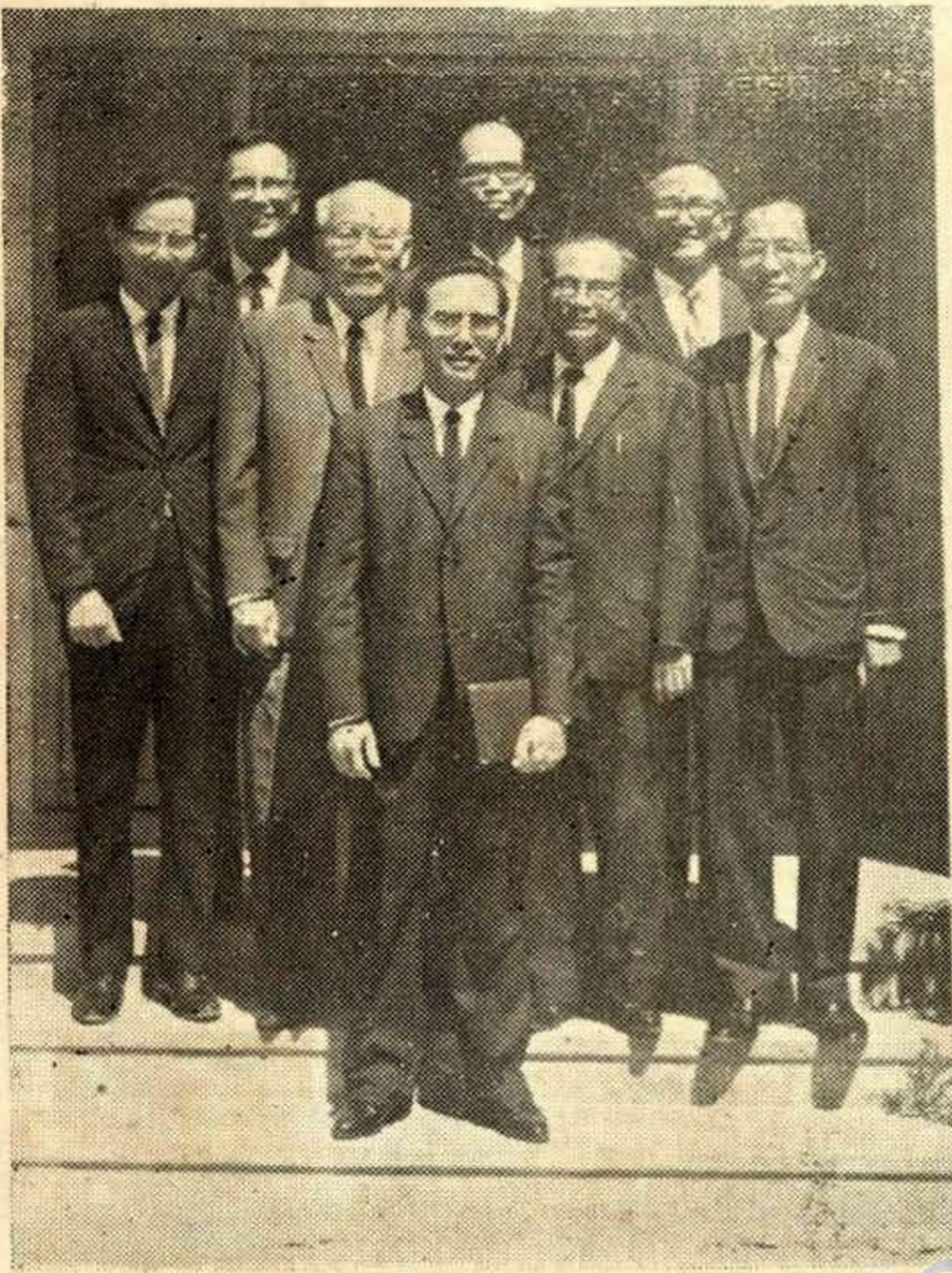
Bạn Trương-dương-Hoàng. — Rất muốn gặp bạn tại Nha-trang, nhưng không gặp được. Sẽ có thơ riêng. Mến chào.

Bạn Nguyễn-hoàng-Oanh. An-lạc-tây. — Vẫn gửi báo thường đến bạn đầy-đủ theo địa-chỉ HT Cần-thơ (chuyền giao). Xin bạn đón nhận.

Cùng các bạn gửi bài. — Các bạn có thể để bút-hiệu, nhưng cần cho Tòa-soạn biết rõ tên thật và địa-chỉ để liên-lạc khi cần. Các bạn gửi bài làm chứng và tin-tức xin vui lòng nhờ Chủ-tọa HT ký chứng. Xin thông-cảm.

Bạn Thumim. — Rất hoan-nghinh. Xin viết tiếp luôn nhé. Đây là món quà qui làm cho các bạn trẻ trong quân-đội và ngoài dân-sự.

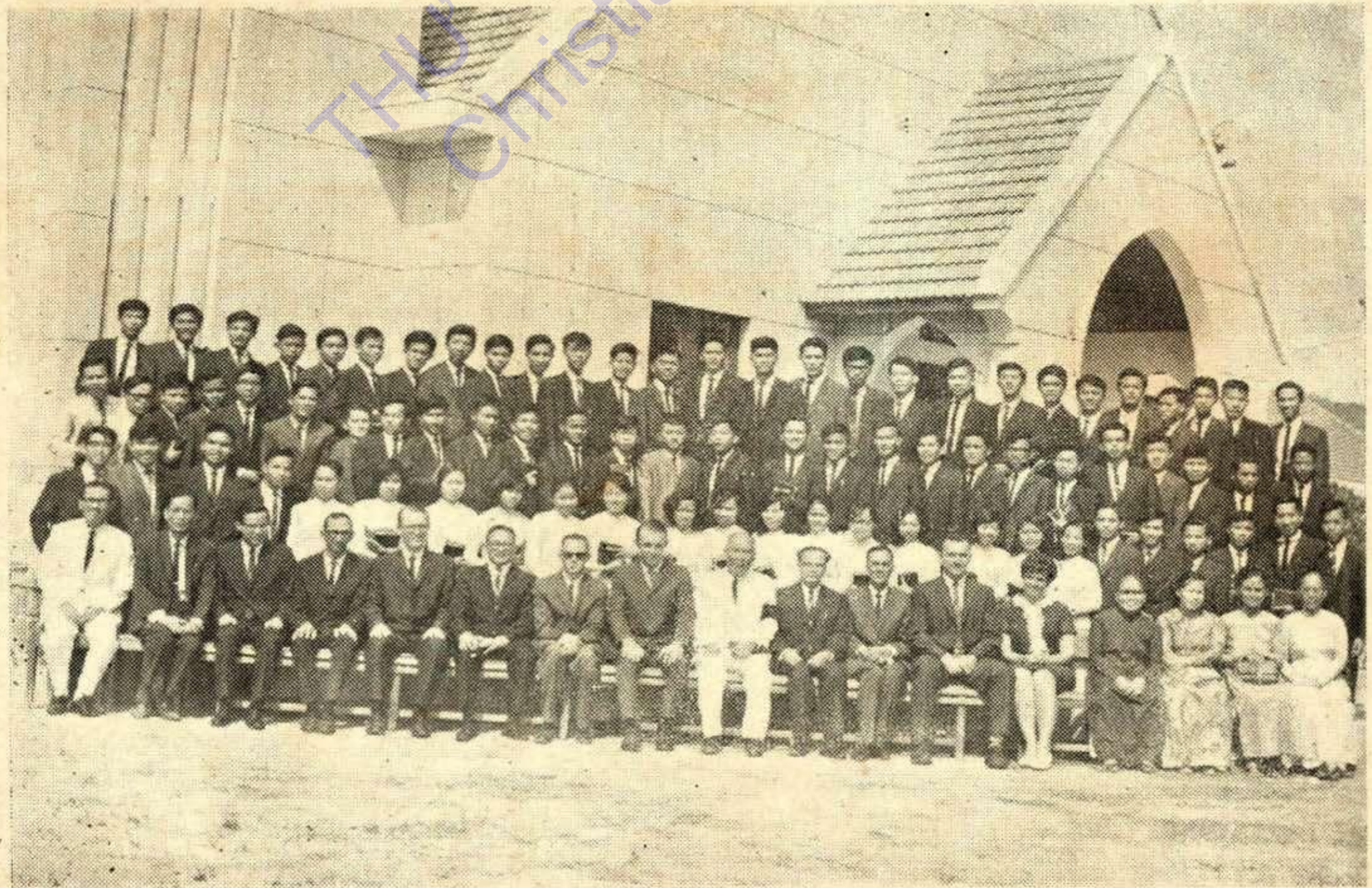
Kính gửi quý Cụ Ms. trí-sự Đào-Thúc, Lê-tấn-Đặng, Đoàn-văn-Khánh, Trần-Mai, Nguyễn-châu-Thông. — Chúng tôi đã nhận được tài-liệu quý-báu của quý Cụ. Kính gửi lời thăm quý Cụ và thành-kính cảm ơn.

Tân Mục-sư Nguyễn-hữu-Dục và Ban
thăm vấn, phong chức Mục-sư ngày 18-5-69
tại Vĩnh-Phước

Ông Trần-xuân-Quang hầu việc Chúa
với Hội Mennonite được tấn phong
Mục-sư ngày 16-3-69

Ban Giáo-sư với nam nữ sinh-viên Thánh-kinh Thần-học viện niên-khoá 1968-69.